

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 MAART 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van Verkeerswezen	153
Minister van Financiën	153
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (G. Geens)	154
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	154
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	157
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	162
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (G. Geens)	164
Minister van Nationale Opvoeding (W. Calewaert)	164
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	164
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken)	165
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	169
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	170
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Minister van Nationale Opvoeding (W. Calewaert)	171
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (G. Geens)	171
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	171
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken)	174
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	179
ERRATA	179

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 3
van 12 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Tractiewerkplaatsen

Ik meen te weten dat de treinbestuurders en rangeermachinisten bij de NMBS afhangen van 14 verschillende tractiewerkplaatsen die verspreid liggen over het ganse spoorwegnet en die, buiten Brussel-Zuid en Schaarbeek, samen 29 ondergeschikte besturen (schuilplaatsen voor tractiematerieel) beheren.

Hierbij stel ik vast dat er slechts 5 tractiewerkplaatsen met 12 ondergeschikte diensten in Vlaanderen liggen tegen 7 tractiewerkplaatsen met 17 ondergeschikte besturen in Wallonië en 2 op het grondgebied van Brussel-Hoofdstad.

Al deze diensten voorzien in de behoefte van meerdere lijnen; een tiental in de behoefte van één enkel taalgebied, de overige in de behoefte van meerdere taalgebieden.

Graag zou ik van de geachte Minister willen vernemen :

1. of de inlichtingen, die ik in mijn vraag vermeld, juist zijn;
2. welk artikel van de samengeordende wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken op elk van deze tractiewerkplaatsen en ondergeschikte diensten van toepassing is;
3. de naam van de diensten die slechts in de behoefte van één enkel taalgebied voorzien;
4. of rangeermachinisten uitsluitend tewerk worden gesteld op lijnen die in een homogeen taalgebied liggen ;
5. de personeelsbezetting volgens de functie voor Vlaanderen en Wallonië en volgens de functie en de taalgroep voor Brussel-Hoofdstad ;
6. hoe deze ongelijkheid te verklaren is.

Antwoord

1. Er zijn op dit ogenblik 15 tractiewerkplaatsen en 11 schuilwerkplaatsen, als volgt verdeeld :
 Vlaamse streek : 5 werkplaatsen,
 4 schuilwerkplaatsen;
 Waalse streek : 7 werplaatsen,
 7 schuilwerplaatsen;
 Brusselse streek : 3 werkplaatsen.
2. Het taalstatuut van de tractiewerkplaatsen is een probleem dat bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht aanhangig is.

Welk artikel van de Wet ook toepasselijk moge wezen, de treinbestuurders moeten, als arbeiders die geen omgang hebben met het publiek, enkel de taal kennen die overeenstemt met de taalgroep waartoe zij behoren.

Zij moeten dus, in geen enkel geval, enige kennis hebben van de tweede taal.

3. De bestuurders van de volgende werkplaatsen en schuilwerkplaatsen verzekeren alleen diensten op de lijnen van één taalgebied: Sint-Niklaas, Aarschot, Latour, Bertrix, Gouvy, Walcourt.
4. De rangeerbestuurders verzekeren alleen diensten in één taalgebied.
5. De kaders van het rijdend personeel M werden sedert 11 .01.8 1 als volgt vastgesteld :

Vlaamse streek :	
— Tractiebestuurders :	2 180
— Rangeerbestuurders :	366
Totaal :	2 546
Waalse streek :	
— Tractiebestuurders :	2 228
— Rangeerbestuurders :	248
Totaal :	2 476
Brusselse streek :	
— Tractiebestuurders :	278
— Rangeerbestuurders :	138
Totaal :	416

6. De kaders worden aan de hand van de dienstvereisten vastgesteld.

Vraag nr. 9
van 31 december 1980
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Mag ik weerom de aandacht van de geachte Minister vestigen op de mededelingen aan het publiek die niet in overeenstemming met de taalwetgeving zijn o.a. :

lijn 21 Hasselt-Eisden, o.a. te Waterschei en verder : tweetalige gevarenbordjes ;

lijn 36 Leuven-Brussel : tweetalige gevarenbordjes o.a. te Diegem, Nossegem, Kortenberg enz.;

lijn 35 Hasselt-Leuven, vertakking Holsbeek: tweetalige gevarenbordjes.

Station Halle — vorming — op het transformatoren-huisje nabij seinhuis 7 allerlei tweetalige aanduidingen, waarvan zelfs de nederlandstalige in slecht Nederlands opgesteld zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij ter zake zal uitvaardigen en met welk resultaat? Ware het ook niet aangewezen dat de Minister onderrichtingen zou geven om in gans Vlaanderen alle dergelijke aanduidingen te laten

nakijken in toepassing van de taalwetgeving en op het gebruik van een keurig Nederlands?

Antwoord

De betrokken aanduidingen en opschriften werden in overeenstemming gebracht met de taalwetgeving.

Tevens werd opdracht gegeven ook op andere lijnen dergelijke aanduidingen op te sporen en aan te passen overeenkomstig de taalwet en het gebruik van keurig Nederlands.

MINISTER VAN FINANCIËN

Vraag nr. 1
van 20 januari 1981
van de heer W. KUIJPERS

11 juli-herdenking — Bevlagging

In verband met 11 juli bepaalt artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 juli 1974 betreffende de bevlagging van de openbare gebouwen met de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap, dat alsdan de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap gehesen wordt op de openbare gebouwen in het Nederlandse taalgebied.

Het is ons opgevallen dat in weerwil van deze voorschriften de kantoren in Vlaanderen van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid en het Gemeentekrediet tot nog toe geen bijzondere aandacht hebben geschonken aan de Vlaams-nationale feestdag.

Kan de geachte Minister:

- een verklaring geven voor het niet naleven van de voorschriften ter zake door boven geciteerde overheidsinstellingen ;
- mij mededelen welke maatregelen hij zal nemen om hieraan in de toekomst te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat t.a.v. de eigenlijke dienstgebouwen die volledig door de instelling worden betrokken, er geen betwisting kan zijn omtrent de toepassing van het KB van 5 juli 1974 door de NMKN en GK.

Beide instellingen werden dan ook verzocht die bepalingen bij al de betrokkenen in herinnering te brengen en de verplichtingen van bedoeld KB in de mate van het mogelijke ook te doen nakomen wanneer de burelen van deze instellingen zijn ondergebracht in gebouwen die niet exclusief door hen worden betrokken.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (G. GEENS)

Vraag nr. 24
van 16 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Bijzonder Tijdelijk Kader — Projecten inzake milieu, groenvoorziening en ruimtelijke ordening in het Vlaamse Gewest

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen.

1. Een lijst op te maken van de projecten in het BTK die zich in de milieusfeer, in de sfeer van de groenvoorziening en in de sfeer van de ruimtelijke ordening en planning situeren en die in 1980 begonnen zijn of in 1981 zullen starten.

Mag ik vragen te vermelden : het onderwerp, de opdrachthouder en het aantal personen tewerkgesteld, evenals de periode van de tewerkstelling.

2. In procenten uit te drukken hoeveel van het totaal budget aan uitgeschreven BTK-projecten er besteed werd aan projecten in deze drie materies.

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid, heb ik de eer hem mede te delen dat zijn vraag slaat op materies die tot de nationale bevoegdheid behoren.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 62
van 17 februari 1981
van de heer J. CAUDRON

Voeren — Gemeentevoorzieningen

Graag vernam ik van de geachte Minister welke diensten — met adresvermelding — instellingen, overheden of intercommunales, de gemeente Voeren afhangt voor wat betreft:

1. de watervoorziening;
2. de huisvuilophaling en verwerking;
3. waters en bossen;
4. de industrialisering van de visteelt (forellen in de vijvers).

Antwoord

Ik laat thans de door het geachte lid gevraagde inlichtingen inwinnen.

Zodra de bedoelde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen zij rechtstreeks aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 63
van 17 februari 1981
van de heer J. GABRIELS

Vijverbroek te Kessenich — Ontgrinding van natuurgebied

In een interpellatie heb ik reeds gewezen op het belang van het natuurgebied Vijverbroek te Kessenich. Dankzij de acties die gevoerd werden door

plaatselijke en regionale natuurgroepen is dit gebied gevrijwaard gebleven van ontgrinding.

Zoals de geachte Minister ongetwijfeld bekend is, strekt het natuurpark Vijverbroek zich ook uit over Nederlands grondgebied. Op het goedgekeurde gewestplan Maasland heeft dit gebied het predikaat natuurreservaat met bijzonder wetenschappelijke waarde gekregen. Ik verneem nu dat een Nederlandse baggeraar een aanvraag tot ontginning heeft ingediend bij de Nederlandse overheid om het noordelijk gedeelte van het Nederlandse deel van het Vijverbroek af te graven. Het zal de Minister wel duidelijk zijn dat afgraving aan Nederlandse zijde zware gevolgen heeft en voor de natuurlijke eenheid van het gebied en voor de huidige waterhuishouding.

Daarom had ik graag een duidelijk antwoord gehad op de volgende vragen.

1. Welke stappen zal de Minister op zeer korte termijn nemen om bij de Nederlandse overheid aan te dringen tot een integraal behoud van dit gebied?
2. Is dit punt reeds besproken of gemeld bij de Bijzondere Commissie voor het Leefmilieu van de Benelux, sectie Natuurbehoud en Landschapsbescherming?
3. Welke Nederlandse baggeraar heeft een verzoek tot ontgrinding ingediend?
4. Welke diplomatieke stappen zal de Minister ondernemen?
5. In Beneluxverband is het de bedoeling om een inventaris op te maken met alle factoren die de betrokken grensoverschrijdende gebieden bedreigen zodat het beheer met kennis van zaken kan waargenomen worden. In dit verband ligt een ontwerp-Beneluxovereenkomst bij de Raad-gevende Interparlementaire Beneluxraad. Wat vermeldt deze inventaris over het Vijverbroek en op welke termijn denkt men deze overeenkomst goed te keuren?

Antwoord

Ik meen de vragen van het geachte lid als volgt te kunnen beantwoorden.

- 1/2. Naar verluidt, werden door mijn Collega van Buitenlandse Zaken stappen ondernomen bij de Bijzondere Commissie voor het Leefmilieu van de Benelux Economische Unie, sectie Natuurbehoud en Landschapsbescherming.

Het grenspark Vijverbroek werd als waardevol door de werkgroep erkend en is gelegen tussen de gemeenten Thom, Kesseninch, Neeritter en Ittervoort.

De mogelijke ontgrinding van het Vijverbroek wordt er inderdaad als de belangrijkste bedreiging aangezien.

3. Mijn diensten hebben de identiteit van de Nederlandse baggeraar niet kunnen achterhalen. Het zou in feite gaan om een uitbreiding op Nederlands grondgebied van de vijver die reeds in België werd gegraven.

- 4/5. Het Benelux Ministercomité zou op 27 februari jl. het probleem van de grensoverschrijdende gebieden besproken hebben.

Het ontwerp-Benelux overeenkomst voorziet dat door de Interdepartementale Beneluxraad advies wordt uitgebracht, wat op 13 december 1980 is gebeurd.

Vraag nr. 64 van 17 februari 1981 van mejuffrouw G. DEVOS

Bosbeleid — Aankoop bossen en bosgronden

De geachte Minister dankend voor het antwoord op mijn vraag van 14 januari 1981 veroorloof ik mij om enkele bijkomende inlichtingen te verzoeken.

1. Gelet op het enorm verschil tussen de hoogste en de laagste eenheidsprijs/ha in 1980, vernam ik graag welke de belangrijkste factoren zijn die de waarde van een bos bepalen en volgens welke procedure de aankopen geregeld worden?
2. In welke mate hebben de aankopen van de voorbije jaren te maken gehad met de bezorgdheid „ecologisch waardevolle gebieden veilig te stellen voor de toekomst“?
3. Wat moet concreet verstaan worden door „het openstellen voor het publiek van bossen en viswaters“ en in welke mate heeft deze opstelling bijval genoten in 1980?
4. Welke zijn uitgaande van gemiddelde aankoop-prijzen van 400.000 fr/ha (met ontleend geld tegen 12 à 13%) en van normaal bezoldigd onderhouds- en administratief personeel de jaarlijkse kosten per ha bos? Hoe liggen deze exploitatiekosten tegenover het economisch rendement van zeer goed geleide bosbouwbedrijven? Moet deze bevinding niet een aansporing zijn tot steun aan de privé-bosbouw onder bepaalde voorwaarden?

Antwoord

Als antwoord op haar gestelde vragen, heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verschaffen.

1. Overeenkomstig diverse besluiten en o.m. het koninklijk besluit van 3 november 1960, zijn de Aankoopcomités, die onder het gezag en het toezicht van de Minister van Financiën staan, bevoegd om alle onroerende goederen voor rekening van de Staat aan te kopen.

Zij schatten de aankoopwaarde van deze goederen.

Het enorme verschil in aankoopprijs kan verklaard worden door:

- de ligging o.m. ten opzichte van agglomeraties;
- de samenstelling van de bestanden: volwaardig eikehooghout kan meer dan 1.000.000 F per ha waard zijn;

- de samenstelling van het onroerend goed: aanwezigheid van gebouwen, vijvers, de wegenis,...
2. Men is er in het algemeen over eens dat elke aankoop van bossen in **bosarme** provincies als ecologisch waardevol kan beschouwd worden. Maar ook de aankoop van grotere complexen in het bosrijke Limburg te :
 - **Kinrooi** (Stamproyerbroeck),
 - **Neeroeteren** (Jagersborg: bakermat van het reewild),
 - **Pietersheim** (rand van het Kempische plateau),
 - **Bocholt** (vloeiweiden), zijn ecologisch gefundeerd. Wanneer deze domeinen eenmaal opgedeeld worden, is hun toekomst bedreigd.
 3. De aangekochte bossen worden opengesteld voor het publiek. Indien de bestanden dit zelfs toelaten wordt een onthaal voorzien.

De viswateren worden ter beschikking gesteld van de hengelaars die in het bezit zijn van een Staatsvisverlof. Het beheer van het viswater wordt toevertrouwd aan de provinciale Visserij-commissies, die over een gedeelte van de opbrengst van de visverloven beschikken.
 4. Het beheer van de bossen in een economische optiek vergt weinig kosten, die ongeveer vergoed worden door de opbrengst van de **jacht**-verpachting.

De opbrengst van de bossen is ook zeer verscheiden al naar gelang de samenstelling van de bestanden en de kwaliteit van de standplaats. De evolutie van de marktprijzen, vnl. voor het waardevol loofhout, is tevens een belangrijke factor, dit is tevens het geval van de prijzen op de onroerende markt.

Een volgehouden opbrengst kan aldus variëren van enkele duizenden fr. per ha tot meer dan 10.000 fr. per ha.

In het Vlaamse landsgedeelte is een sterk ontwikkelde houtindustrie en alle kenners zijn het erover eens dat de bevoorrading van deze industrie problemen zal stellen voor de toekomst. Zoals in de ons omringende landen dient de houtproductie opgedreven te worden.

Ik meen dat het ontwerp van bosdecreet dat door de Vlaamse Hoge **Bosraad** reeds werd onderzocht, aan deze optiek tegemoetkomt. Het privé-bosbouwbezit wordt daarbij in grote mate betrokken en aangespoord.

Vraag nr. 69
van 20 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Rijksweg nr. 177 — Verwijdering van hoogstammige bomen

Rijksweg nr. 177 tussen „Napoleon-restaurant ” en Drijpikkel. Enige tijd geleden werden de hoogstammige kastanjabomen omgehakt over een zekere lengte van de rijksweg. Een gerechtelijke procedure

werd ingesteld door de buurtbewoners tegen de Belgische Staat, in casu het Ministerie van Openbare Werken. In welk stadium verkeert die procedure en wat is de eventuele uitspraak van de rechter? Volgens een brief dd. 28 december 1977 van de directeur-generaal van Bruggen en Wegen zou de integrale verjonging van deze prachtige dreef, welke naar het koninklijk domein van Boechout leidt, in het volgend plantprogramma worden voorzien. Tot op heden werden de geveldde bomen nog steeds niet vervangen. Welke zijn de precieze plannen van het Ministerie van Openbare Werken ter zake? Welke zijn eveneens de eventuele plannen van het Ministerie voor een degelijke openbare verlichting van die donkere baan ?

Op dezelfde rijksweg nr. 177 zitten ter hoogte van de „Napoleon ” nog steeds tramsporen van de buurtspoorweg Brussel-Londerzeel. Deze vormen bij regenweer een gevaar voor het verkeer. Welke plannen bestaan er in het Ministerie om de sporen weg te nemen? Op welke plaatsen is de **trambedding** eigendom van de Staat of van de gemeente ?

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid behoort tot de bevoegdheid van mijn Collega van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen, aan wie zij werd doorgestuurd.

De vraag heeft inderdaad betrekking op een aangelegenheid die tot de bevoegdheid blijft behoren van de nationale overheid vermits zij slaat op het beheer van het rijksof domein.

Vraag nr. 71
van 2 maart 1981
van de heer J. SOMERS

Sint-Katelijne-Waver — Bevlagging van officiële gebouwen

De gemeente Sint-Katelijne-Waver weigert tot op heden nog steeds op de wettelijk voorziene dagen de officiële gebouwen te bevlaggen met de vlag van de Nederlandse gemeenschap. Herhaalde tussenkomsten van verschillende instanties bij het College van Burgemeester en Schepenen mochten niet baten ; het gemeentebestuur blijft halsstarrig weigeren in deze toestand verandering te brengen.

Dienaangaande moge ik de geachte Minister vragen welke maatregelen hij zal treffen om aan deze reeks wetsovertredingen een einde te stellen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid medelen dat de provinciegouverneur wordt verzocht naar de aangeklaagde feiten te informeren en dienaangaande verslag uit te brengen.

De conclusie van het onderzoek alsmede de maatregelen die zich ter zake zouden opdringen zullen u rechtstreeks ter kennis worden gebracht.

Vraag nr. 72
van 2 maart 1981
van de heer G. CARDOEN

Gemeente- en provinciepersoneel — Valorisatie van vroegere diensten

Artikel 2, c) van het koninklijk besluit van 3 december 1975 luidt als volgt :

„ De in aanmerking komende diensten die overeenkomstig littera a) in een ambt met onvolledige prestaties werden verricht, kunnen onder dezelfde voorwaarden als in de vorige littera bedoelde diensten worden medegerekend, doch naar rata van het aantal jaren dat zij zouden vertegenwoordigen indien zij zouden zijn verricht in een ambt met volledige prestaties, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het werkelijk aantal wekelijkse arbeidsprestaties is en de noemer het aantal wekelijkse arbeidsprestaties, welke met volledige arbeidsprestaties overeenkomen ”.

Een personeelslid dat 10 jaar werkzaam was met halve prestaties en naderhand, b.v. in hetzelfde bestuur, een volledige dagtaak krijgt toegewezen, zou in die nieuwe toestand 5 jaar valoriseren op basis van de formule

$$10 \text{ jaar} \times \frac{19}{38} \text{ (werkelijke uren met halve dagtaak)} \\ \text{(uren inherent aan een full-time prestatie)}$$

Dat lijkt ons volledig normaal.

Naar verluidt, wordt evenwel het standpunt gehuldigd dat ditzelfde artikel 2, c) moet worden toegepast voor het berekenen van de geldelijke anciënniteit van het personeelslid dat een betrekking bekleedt met onvolledige dagtaak zonder dat hierin enige verandering komt.

Dit standpunt komt hierop neer: een personeelslid dat b.v. 10 jaar werkzaam was met halve prestaties, zou slechts een geldelijke anciënniteit tellen van 5 jaar, wat betekent dat hij op trap 5 zou staan van de reeds gehalveerde weddeschaal.

De gevolgen willen wij illustreren aan de hand van een voorbeeld. Twee bedienden met de graad van opsteller komen in dienst op hetzelfde ogenblik: A met volledige dagtaak, B met halve dagtaak. Wedde opsteller tegen 100% zonder haard- of standplaats-toelage.

Bediende A

Beginwedde (trap 0)	163.088
Trap 1 (1 jaar dienst)	166.904
Trap 2 (2 jaar dienst)	170.720
...	
Trap 10 (10 jaar dienst)	207.972
...	
Trap 20 (20 jaar dienst)	257.580
...	

Bediende B

Trap 0	163.088 X 50%
Trap 0 (1 j. X 50%)	idem
Trap 1 (2 j. X 50%)	166.904 X 50%
...	

Trap 5 (10 j. X 50%)	190.936 X 50%
...	
Trap 10 (20 j. X 50%)	207.972 x 50%
...	

Wij constateren dat bediende B bij de start een loon heeft dat 50% bedraagt van dat van A, wat als normaal kan worden aangezien.

Na verloop van 20 kalenderjaren heeft bediende B een jaarloon (103.986 fr.) dat gedaald is tot 40,37% van het loon van A.

Tot zo'n (abnormale) toestand komt men wanneer men een strikte toepassing maakt van artikel 2, c) van bovenvermeld koninklijk besluit. Ons inziens is de toepassing van artikel 2, c) slechts zinvol bij de overgang van een betrekking met bepaalde prestaties naar een betrekking met meer prestaties. Zo is het verantwoord de opsteller met 20 jaar halve prestaties die naar een volledige dagtaak overgaat, te plaatsen op loontrap 10 ; het is uiteraard ook verdedigbaar de opsteller met 20 jaar volledige prestaties die overgaat naar een betrekking met halve dagtaak, te behouden op trap 20 van de gehalveerde loonschaal.

Het is evenwel niet verdedigbaar de opsteller die steeds met halve dagtaak is tewerkgesteld, als het ware te penaliseren door de kalenderjaren slechts voor de helft in rekening te brengen voor de geldelijke valorisatie.

Ik zou het op prijs stellen indien ik het standpunt van de geachte Minister hieromtrent kan vernemen. Ik pleit in voorkomend geval voor een verduidelijking van het desbetreffend artikel dat in de praktijk aanleiding geeft tot een onbillijke toestand waarvan de titularissen van een betrekking met onvolledige dagtaak het slachtoffer zijn.

Antwoord

Het opgeworpen probleem van de periodieke weddeverhogingen in geval van deeltijdse betrekkingen is niet aan mijn aandacht ontsnapt.

Bij de heer Minister van Binnenlandse Zaken-dier zake bevoegd is wordt deze aangelegenheid thans aan een grondig onderzoek onderworpen.

Ik moge u de verzekering geven dat ik niet zal nalaten u op de hoogte te stellen van het resultaat van de ter zake genomen beslissingen.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 70
van 16 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Brochure van P. Akkermans „ Beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen ” - Antwoord op kritieken in het tijdschrift Stedebouw en Volkshuisvesting

In 1980 werd door het Staatssecretariaat voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest een brochure uitgegeven : P. Akkermans „ Beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen “.

Hierin wordt een beleid voorgesteld dat o.a. de structuurplanning en de BPA's viseert. Deze brochure vormt mede het onderwerp van een artikel in het tijdschrift Stedebouw en Volkshuisvesting, december 1980, blz. 651-656, „Gemeentelijke structuurplannen in België”. Hierin wordt kritiek uitgebracht op de beleidsaspecten, o.a. in juridische zin t.a.v. de term „structuurplan en structuurplanning” die dubbelzinnig zou gebruikt zijn in de brochure.

Mag ik het standpunt van de geachte Staatssecretaris kennen t.a.v.

1. De opmerking dat „structuurplan” in twee verschillende betekenissen gebruikt wordt in de brochure, nl. voor het herwaarderingsgebied (KB van 15 december 1978) en in de zin van fase in het proces van structuurplanning.
2. De opmerking dat door het ondergeschikt maken van het BPA aan het structuurplan de betekenis van de APA's wegvalt. Hierdoor wordt een aanpassing van de wetgeving noodzakelijk wil men niet wettelijke met officieuze plannen vermengen, wat zou leiden tot grote rechtsonzekerheid van de burgers en misschien zelfs willekeur in het toekennen van de bouwen verkavelingsvergunningen. Dat de organisatie van de besluitvorming moet aangepast worden is ook een gevolg hiervan dat uitleg benodigt.
3. De opmerking dat er een Vlaams-Waalse tegenstelling bestaat in de inning van fiscale heffingen op gronden in de woonzones die een meerwaarde verkrijgen die bepaalde coëfficiënten te boven gaat (programmawet). Het is zo dat in Vlaanderen alle gewestplannen goedgekeurd zijn, in Wallonië niet, maar dat de inning naar de nationale kas gaat. De planschade (art. 37 van de wet van 1962 inzake de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw) moet echter betaald worden uit de financiële middelen van de Vlaamse Gemeenschap.
4. De opmerking dat het zeer onduidelijk is waar de evaluatie van BPA's zich in bestuurskundig vlak situeert, aangezien het gemeentelijk ruimtelijk beleid nauwelijks bestaat maar anderzijds de structuurplanning vooral op gemeentelijk niveau gesitueerd wordt en er een verband is tussen deze planning en de BPA's.
5. De opmerking dat het onduidelijk is wie de structuurplannen van het gemeentelijk niveau zal evalueren.
6. De opmerking dat de onderschikking van BPA's aan structuurplannen eigenlijk niet mogelijk is door gebrek aan een juridisch kader.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen of de Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening om advies verzocht werd inzake deze materies en of advies uitgebracht werd naar aanleiding van de ontwerp-tekst van de brochure?

Antwoord

1. Er is geen fundamenteel verschil in betekenis van de term „structuurplan” zoals die voor-

komt in artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 december 1978 en betreffende de stads- en dorpswaarderingsovereenkomsten en de term „structuurplan” zoals beschreven onder de rubriek II „instrumenten voor een gemeentelijk ruimtelijk beleid” van de brochure „Beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen”.

Hierbij kan verwezen worden naar de toelichting pag. 21 van deze beleidsbrochure.

Wel dient onderscheid gemaakt naar niveau waarop het structuurplanningproces wordt toegepast. Het structuurplan in het kader van de stads- en dorpsherwaarderingsoperaties slaat uiteraard op het gebied (stads- of dorpscentrum, buurt of wijk) waarop de herwaarderingsoperatie wordt toegepast. Het structuurplan in het kader van het gemeentelijk ruimtelijk beleid slaat op de gemeente als ruimtelijke eenheid.

2. Er dient fundamenteel onderscheid gemaakt tussen een algemeen plan van aanleg en het structuurplan als beleidsmiddel op gemeentelijk niveau. Het algemeen plan van aanleg volgens de bepalingen van artikel 15 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening zoals tot op heden gewijzigd, is te aanzien als een zoneringsplan, en heeft derhalve betrekking op een eindtoestandsplanning. Het structuurplan daarentegen is een element in het structuurplanningproces dat een continu beleidsproces is. In het kader van het structuurplanningproces kan het algemeen plan van aanleg gesitueerd worden bij de actieplanning.

Er weze opgemerkt dat de stedebouw en de ruimtelijke ordening een evoluerende materie is en dat de opvattingen in de loop der tijden wijzigingen kunnen ondergaan. Hoe dan ook kan een algemeen plan van aanleg slechts tot stand komen nadat een aantal gegevens werden verzameld en een beleidslijn is vastgesteld. In de vroegere opvattingen ging de opmaak van een „survey” vooraf aan het opstellen van een algemeen plan van aanleg. In de huidige visie wordt het aanbevolen dat de gemeente vooreerst een algemeen beleid in de materie stedebouw en ruimtelijke ordening zou formuleren; hierbij wordt de voorkeur gegeven aan de structuurplanningmethodiek.

Er is volgens deze opvatting geen onverenigbaarheid met de thans geldende wettelijke bepalingen.

3. Wat dit punt betreft kan ik het geachte lid mededelen dat de door hem bedoelde ontvangsten ingevolge de wetten op de Staatshervorming wel degelijk aan de Vlaamse Gemeenschap ten goede zullen komen.
4. Het bijzonder plan van aanleg is, in het kader van het structuurplanningproces, evenals het algemeen plan van aanleg te aanzien als een element in het actieplan. Om reden van praktische aard kan in verschillende gevallen niet gewacht worden tot het beleid van de gemeente inzake stedebouw en ruimtelijke ordening tot in detail is uitgestippeld in het structuurplan. Om

de continuïteit te verzekeren is het in vele gevallen noodzakelijk vrij vlug een beslissing te treffen inzake voorstellen van **BPA's**.

Vandaar dat ook in de beleidsbrochure een hoofdstuk werd gewijd aan de methodiek om op vrij vlugge wijze tot een definitieve besluitvorming te komen.

Deze voorstellen worden dan geëvalueerd aan de hand van de gegevens die op dat ogenblik beschikbaar zijn.

5. De evaluatie in het structuurplanningsproces, als een continuproces met zowel verticale als horizontale doorstroming, gebeurt op verschillende niveaus, door geëigende organen specifiek aan het structuurplanningsproces.

6. In het kader van het structuurplanningsproces vormen de bijzondere plannen van aanleg een element in het actieplan. De **BPA's** zijn niet te aanzien als ondergeschikt aan het structuurplan, maar als een element in één van de geleidingen.

Er is geen wettelijke onverenigbaarheid in deze visie. Enkel kan gesteld dat het wettelijk niet mogelijk is de goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg te onthouden, om reden dat de gemeente niet beschikt over een structuurplan.

7. Bij de tot standkoming van de beleidsbrochure werd deze niet voorgelegd aan de Nationale Commissie van de Ruimtelijke Ordening, om reden dat het hier gaat om beleidsaspecten die enkel betrekking hebben op het Vlaams landsge-deelte.

den onderzocht, en de nadelige aspecten vermeden of beperkt worden eventueel langs beschikkingen aan de bouwvergunning toe te voegen. Normaal zou dan de bouwvergunning het volledige eindbesluit van deze aanvraag dienen te zijn. Het gebrek aan coördinatie openbaar verzoek, exploitatievergunning en bouwvergunning is onaanvaardbaar, mede gegeven de complexe problematiek die meestal aan deze projecten is verbonden.

Antwoord

Het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwvoorvragen somt onder artikel 3 de werken en handelingen op welke dienen onderworpen te worden aan de openbaarmaking. In dit artikel komt de aanleg van openbare infrastructures niet voor. Anderzijds bepaalt het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening, de voorwaarden waaronder derde belanghebbenden inzage kunnen krijgen van de inhoud der afgegeven bouw- of verkavelingsvergunningen.

Een belanghebbende derde kan, in toepassing op de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in beroep komen bij deze instantie binnen de zestig dagen nadat hij kennis kan krijgen van een afgeleverde bouw- of verkavelingsvergunning en voor zover hij van oordeel is dat deze vergunning op wettige wijze is tot stand gekomen.

Vraag nr. 75 van 17 februari 1981 van de heer C. DE CLERCQ

Openbare Sector — Bouwvergunningen

Een aanvraag tot oprichting van een infrastructuur voor de openbare sector dient gericht aan en afgeleverd door de Staatssecretaris die de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening in zijn bevoegdheid heeft, of door zijn gevolmachtigde ambtenaar.

In dit verband stellen zich twee problemen.

1. Hoe kan publiekelijk worden vernomen wanneer een aanvraag tot oprichting van bepaalde openbare infrastructures :
 - a. bij uw administratie wordt ingediend;
 - b. u of uw administratie beslist de bouwvergunning af te leveren en onder welke voorwaarden ;
 - c. de wijze en termijn om eventueel beroep aan te tekenen.
2. Waarom wordt er niet gewacht om de bouwvergunning aan het kwestieuze openbaar bestuur af te leveren, om kennis te kunnen nemen van de uitslag van het onderzoek „commodo et incommodo” en van het voorstel tot exploitatievergunning?
Indien dit zou kunnen geschieden dan zou ten minste de aanvraag in haar geheel kunnen wor-

Vraag nr. 77 van 20 februari 1981 van de heer W. VAN RENTERGHEM

Bouwmisdrijven — Vaststelling door overheidsinstanties

Blijkens artikel 68 van de stedebouwwet kunnen de ambtenaren en beambten, belast met het opsporen en vaststellen van bouwmisdrijven, alle maatregelen treffen, verzegeling inbegrepen, om te voorzien in de onmiddellijke toepassing van hun bevel tot staking van het werk.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris of voornoemde ambtenaren en beambten ook bevoegd zijn om op eigen initiatief de zegels te verbreken, dit van zodra zij van oordeel zijn dat de zegellegging geen nut meer heeft.

Zij er eventueel ook andere personen bevoegd om in bedoeld geval de zegellegging te verbreken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het leggen van de zegels een middel is om het stilleggen van de werken effectief te maken.

Wanneer bepaalde handelingen, die het stilleggen van de werken niet in het gevaar brengen maar die

noodzakelijk zijn voor de veiligheid (stutten van muren) of die anderszins verantwoord zijn (weghalen van materialen), dienen te worden verricht, is er geen bezwaar dat ten behoeve van het verrichten van deze beperkte handelingen de zegels gelicht worden.

Het spreekt vanzelf dat enkel diegene die bevoegd is tot het leggen van de zegels ook bevoegd is om deze te lichten, onverminderd de toepassing van artikel 68, 3e lid.

Vraag nr. 78
van 20 februari 1981
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Bouwmisdrijven — Vaststelling door overheidsinstanties

Bij artikel 66, eerste lid, van de stedenbouwwet wordt een opsomming gegeven van de ambtenaren en beambten die belast zijn met het opsporen en vaststellen van de bouwmisdrijven.

Artikel 68 van de stedenbouwwet bepaalt dat bedoelde ambtenaren en beambten mondeling ter plaatse de staking van het werk of van de handeling kunnen gelasten, wanneer zij vaststellen dat deze niet in overeenstemming met de verleende vergunning zijn of zonder vergunning worden uitgevoerd.

Het bevel moet op straffe van verval binnen vijf dagen worden bekrachtigd door de burgemeester of de gemachtigde ambtenaar.

Voorname ambtenaren en beambten zijn — steeds volgens artikel 68 — gerechtigd tot het treffen van alle maatregelen, verzegeling inbegrepen, om te voorzien in de onmiddellijke toepassing van het bevel tot staking van het werk.

Graag mocht ik van de geachte Staatssecretaris vernemen :

1. of het mogelijk is om tegelijkertijd een mondeling bevel tot stopzetting van het werk te geven als tot zegellegging over te gaan;
2. of de niet-bekrachtiging (en dus het verval) van een mondeling bevel tot stopzetting van het werk, al dan niet automatisch het verval 'tot gevolg heeft van de gelijktijdig of achteraf verrichte verzegeling.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat artikel 68, 4de lid toelaat dat gelijktijdig met het bevel tot stopzetting van de werken wordt overgegaan tot het leggen van de zegels.

Wanneer een mondeling bevel de werken stil te leggen niet tijdig bekrachtigd wordt, dan impliceert dit dat ook de zegellegging bij het verstrijken van de bedoelde termijn van 5 dagen elke rechtsgrond verliest zodat de zegels door de belanghebbende zonder meer verwijderd kunnen worden en uiteraard ook door de bevoegde overheidsinstanties.

Vraag nr. 79
van 26 februari 1981
van de heer K. POMA

Rentetoelage bij hypothecaire lening — Toekenningsvoorwaarden

In verband met het toestaan van een **rentevermindering** aan diegenen die wensen over te gaan tot de bouw of aankoop van een eerste woning, wens ik te vernemen welk standpunt de geachte Staatssecretaris inneemt in volgend uitzonderlijk geval.

Iemand koopt een woning, die ingevolge een faling van de aannemer, onafgewerkt gebleven is. De bouwvergunning dateert van vóór 31 juni 1980, maar de aankoop van de onafgewerkte woning gaat na die datum door. Voor deze aankoop betaalt hij b.v. 3 miljoen.

Hij moet nog 1 miljoen betalen voor de verdere afwerking. Kan de koper, die aan alle andere voorwaarden voldoet om in aanmerking te komen voor de rentevermindering, hiervan genieten :

- ofwel voor de totale som van 2 miljoen frank, maximum, waarop de rentevermindering toepasselijk is ;
- ofwel alleen voor het gedeelte der werken die nog uitgevoerd moeten worden om de woning te voltooien (in dit geval 1 miljoen);
- ofwel komt hij niet in aanmerking, gezien de bouwvergunning in 1979 afgeleverd werd ?

Gezien de regeringsmaatregel bedoeld is om de bouwsector te stimuleren, lijkt het mij logisch dat de koper van zulk onafgewerk bouwwerk over de rentetoelage kan beschikken, vermits hij ook de bouwsector stimuleert door het verder afwerken van de woning.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in het door hem aangehaalde geval de betrokkene niet in aanmerking kan komen voor een tussenkomst in de leningslast, aangezien de bouwvergunning werd afgeleverd in 1979.

Uitgaande van de bekommernis een effectieve relance van de bouwsector teweeg te brengen, kon uiteraard niet te ver in de tijd worden teruggegaan.

Daarom werd bepaald dat de bouwvergunning, indien deze overeenkomstig de wet vereist is, dient te zijn uitgereikt na 30 juni 1980.

Vraag nr. 80
van 2 maart 1981
van mejuffrouw G. DEVOS

Voedingsnijverheid — Overheidssteun

Ik zou de geachte Staatssecretaris dank weten voor een antwoord op onderstaande vragen.

1. Hoeveel ondernemingen uit de voedingsnijverheid, inzonderheid uit de zuivelindustrie, heb-

ben om steun verzocht in het kader der **expansiewetten**, in de jaren 1979 en 1980?
Hoeveel dossiers zijn met gunstig gevolg afgehandeld en welke steun werd verleend ?

2. Hoeveel dossiers voor overheidssteun zijn ingediend sedert 1 januari 1981 en welk gevolg werd daaraan gegeven ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij een overzicht te geven van de toepassing van de expansiewetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970 op de **ondernemingen** uit de voedingsnijverheid.

	Afgehandelde dossiers	Gunstige beslissingen			Ongunstige beslissingen
		Aantal	Investerings in 1.000 F	Toegekende steun in 1.000 F	
1979	130	121	6.546.970	851.464	9
1980	122	118	4.884.229	571.357	4
1981 (2 maanden)	13	12	330.184	47.660	1

Vraag nr. 81
van 3 maart 1981
van de heer R. VANDEZANDE

Groeneweg-Hertogstraat te Heverlee — Bouwdossier

Ik verneem dat de gemeenteraad van Leuven de rooilijnplannen heeft goedgekeurd. Het gaat hier om het bouwdossier BM C^o NV.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen of er betreffende deze rooilijnplannen contacten werden genomen met hem en of er voorwaarden vanwege het Staatssecretariaat werden opgelegd. Het zou hier gaan om een uitbreidingsgebied, waarin reeds bouwvergunningen werden afgeleverd.

Is dit juist, en zo ja, tot welke resultaten kan de goedkeuring van de rooilijnplannen leiden en welke zullen de rechten van derden zijn voor het indienen van eventuele bezwaarschriften?

Waarom werd er hier geen BPA genomen, of bestaat er soms een beperkt BPA ?

Welke zijn de gevolgen van dit beperkt BPA ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een rooilijnplan voor de Groeneweg-Hertogstraat noch bij de provinciale directie, noch bij het Hoofdbestuur Stedebouw gekend is.

Contacten met het Staatssecretariaat werden in dit verband niet genomen.

Vraag nr. 83
van 3 maart 1981
van de heer K. POMA

Antwerpen — Bouwvergunning voor nieuwe constructie op plaats van afgebroken Tolhuis

Voor enkele jaren werd het Tolhuis te Antwerpen bij „hoogdringendheid” afgebroken.

In de geest op de wet van Stedebouw wordt een dergelijke daad bij hoogdringendheid steeds gesteld wanneer op dezelfde plaats reeds een ander project voorzien is.

Gaarne vernam ik of reeds een bouwvergunning voor een nieuwe constructie werd afgeleverd, **zoniet**, of reeds een werd aangevraagd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op 16 maart 1979 vergunning werd afgegeven door de stad Antwerpen zowel wat betreft het slopen van het Tolhuis als het oprichten van een kantoorgebouw.

Vraag nr. 84
van 5 maart 1981
van de heer J. VALKENIERS

Ruilverkaveling — Kosten voor de eigenaar

Graag vernam ik hoeveel op dit ogenblik de kosten bedragen voor de eigenaars wanneer een ruilverkaveling tot stand komt.

Antwoord

Inzake kosten, verbonden aan een ruilverkaveling, dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de administratieve kosten en de technische kosten. Eerstgenoemde vallen integraal ten laste van de Staat; wat de technische kosten betreft, dient het volgende onderscheid gemaakt te worden.

1. Kosten voor afpaling: ten laste van de Staat.
2. Buitengewone werken aan de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie : ten laste van de Staat.
3. Buitengewone werken aan de onbevaarbare waterlopen van tweede en derde categorie: ten

laste van de provincie, behoudens tussenkomst van de Staat.

4. Overige werken : het aandeel van de Staat wordt bepaald door het ministerieel besluit van 1 september 1971 tot vaststelling van de bijdrage van de Staat.

Volgens dit besluit is het staatsaandeel vastgesteld als volgt.

1. Wegen, waterlopen, kavelinrichting, e.d. : 60%.
2. Drainering en bevoeiing : 45%.
3. **Elektriciteits-** en waterbedeling : 30%.
4. Landschapsinventaris, -evaluatie en structuurplan : 100%.
5. Landschapontwikkelingsplan : 80%.

Er **weze** opgemerkt dat de sub 1. en 2. vermelde percentages worden verhoogd tot **80%**, indien de betrokken ruilverkaveling voldoet aan de richtlijn 72/159EEG. Het niet door de Staat betoelaagd gedeelte kan verminderd worden door facultatieve subsidies van andere besturen, zoals gemeenten, de provincie, de polders en wateringen. Overeenkomstig artikel 40 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen, wordt het overblijvende saldo verdeeld over de nieuwe kavels, volgens de waarde ervan en gedragen door de eigenaars. Bij deze verdeling kan het comité rekening houden met het feit dat sommige kavels minder of meer voordeel halen uit de werken.

Tevens dient vermeld dat de werken, die overeenkomstig het vierde lid van artikel 1 van genoemde wet uitgevoerd worden op verzoek van de belanghebbenden, integraal te hunnen laste gelegd worden.

Uit het voorgaande moge blijken dat het volstrekt onmogelijk is op voorhand precies vast te stellen hoeveel een eigenaar zal moeten betalen in een bepaalde ruilverkaveling.

Vraag nr. 57
van 30 januari 1981
van de heer J. VALKENIERS

Nationaal Werk voor Kinderwelzijn — Financiële toestand

Naar ik verneem kampen de lokale instellingen van het NWK op dit ogenblik met zeer ernstige financiële tekorten zodat ze zelfs niet meer in staat zijn om regelmatig hun personeel te betalen.

Zijn deze beweringen juist?

Hoeveel bedragen deze tekorten ?

Wanneer en hoe denkt de geachte Staatssecretaris zulks te verhelpen ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat de lokale instellingen die betoelaagd worden via het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn met financiële moeilijkheden worden geconfronteerd.

De moeilijkheden betreffen vooral de niet-uitbetaling van subsidies voor een gedeelte van het vierde kwartaal van 1980 door het NWK. Voor wat de

instellingen van de Vlaamse Gemeenschap betreft is daarmee een bedrag gemoeid van 187 miljoen.

De uitbetaling door de Vlaamse Gemeenschap van drie provisionele schijven voor 1981, voor een totaal bedrag van 405 miljoen zal het NWK toelaten aan de financiële moeilijkheden van de instellingen tegemoet te komen.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 58
van 30 januari 1981
van de heer W. PEETERS

Minder- validen — Sanitaire infrastructuur

Kan de geachte Staatssecretaris antwoorden op de hierna gestelde vragen ?

1. Hoeveel wc-installaties dienen er voorhanden te zijn in een leefeenheid van 21 ernstig mentaal gehandicapten ?
2. Hoeveel baden (lig- of stortbaden) dienen er voorhanden te zijn voor een leefeenheid van 21 ernstig mentaal gehandicapten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het KB van 23 december 70 (BS van 30 januari 71) alwaar uitdrukkelijk de minimale normen aangegeven worden.

Vraag nr. 59
van 30 januari 1981
van de heer W. PEETERS

MPI's — Inspectie en verantwoordelijkheid bij insputingen

Kan de geachte Staatssecretaris antwoorden op de hierna gestelde vragen.

1. Welke soort van inspecties worden voorafgaandelijk aangekondigd en welke niet en welk is de inhoud van deze inspecties ?
2. Insputingen dienen te geschieden onder de verantwoordelijkheid van een dokter. Dient deze verantwoordelijkheidsverklaring schriftelijk te gebeuren of niet? Zo ja, hoe dient deze opgevat ?
3. Kan derhalve de persoon die insputingen toedient zonder verantwoordelijkheidsverklaring of zonder medeweten van de dokter, gerechtelijk worden vervolgd ?
4. Kan deze persoon verhaal of klachtrecht uitoefenen tegen de dokter?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat men bij het toedienen van een insputing twee zaken moet onderscheiden :

- a. de opdracht tot het toedienen van een inspuiting (daarin zijn begrepen de aanduidingen betreffende het in te spuiten produkt, het aantal toe te dienen inspuitingen en de manier van inspuiten, b.v. intramusculair of onderhuids) die uitsluitend onder de bevoegdheid van de geneesheer ressorteert ;
- b. de eigenlijke technische handeling van de inspuiting die tot de bevoegdheid van de verpleegster behoort.
 1. Er is geen enkele inspectie voorzien voor het toedienen van een inspuiting.
 2. Zoals hierboven vermeld is het de geneesheer die de volle verantwoordelijkheid draagt voor het voorschrijven van de inspuitingen. De instructies kunnen schriftelijk, wat het geval is voor de thuisverpleging, of mondeling gegeven worden zoals dit in de regel gebeurt in de verzorgingsinstellingen. Dit doet echter geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van de geneesheer.
 3. Het is evident dat een persoon die zonder instructies of buiten weten van de geneesheer inspuitingen toedient zich bloot stelt aan gerechtelijke vervolgingen.

Een persoon die verplicht wordt een handeling te stellen waarvoor hij niet bevoegd is, heeft altijd het recht klacht neer te leggen bij de rechtbank. Ik veronderstel dat het geachte lid onder „persoon die inspuitingen toedient ” een beoefenaar van de verpleegkunst bedoelt. Naast de verantwoordelijkheid van de geneesheren zoals in het begin van het antwoord uiteengezet, dient aangestipt dat de geneesheer *eveneens* verantwoordelijk is voor het toevertrouwen van de handeling, d.w.z. dat de geneesheer er zich moet van vergewissen of de persoon aan wie hij de handeling toevertrouwt wel degelijk in staat is die correct uit te voeren.

Vraag nr. 60
van 30 januari 1981
van de heer W. PEETERS

MPI's — Medicatie en verantwoordelijkheid

1. Wie bepaalt de hoeveelheid en de aard van de gegeven medicamenten ?
2. Kan derhalve een dienstoverste, zonder enige kwalificatie, al dan niet met medeweten of verantwoordelijkheidsverklaring van de dokter, medicamenten, b.v. prazine, enz. toedienen ?
3. Kan men hiertegen klacht neerleggen of verhaal uitoefenen ?
4. Welke zijn hiertoe de geëigende wegen ?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar mijn antwoord op zijn gelijkaardige vraag van december 1980 nl. dat het de bevoegde geneesheer is welke de aard en de hoeveelheid van de medicamenten bepaalt. Een dienstoverste zonder kwalificatie mag geen

medicamenten toedienen. Klacht kan neergelegd worden bij de gerechtelijke instanties alsook bij de medische inspectiedienst van het departement.

Vraag nr. 61
van 30 januari 1981
van de heer W. PEETERS

MPI's — Slaapinrichtingen

1. Is het toegelaten dat er 63 mentaal gehandicapten in één grote slaapzaal slapen die steeds gesloten is en waar geen enkele nooduitgang voorhanden is ?
2. Is het toegelaten dat men mentaal gehandicapten in afzonderingscellen legt die steeds op slot zijn en waar 's winters geen verwarming alsook geen verluchting aanwezig is?
3. Welke directe maatregelen kan men hiertegen eisen ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat wat punt 1 en 2 betreft dit niet toegelaten is in de erkende MPI's en dit volgens de minimale normen van het KB van 23 december 70 (BS van 30 januari 71). Als directe maatregel kan men enkel eisen dat de normen toegepast worden, voor zoverre de erkenning aangevraagd is.

Vraag nr. 62
van 30 januari 1981
van de heer W. PEETERS

MPI's — Personeelsnormen

1. Hoeveel opvoed(st)ers dienen er per shift aanwezig te zijn in een leefeenheid bestaande uit 10 zwaar mentaal gehandicapten en waarvan het opvoedend personeel in een twee-ploegenstelsel werkt ?
2. Hoeveel orthopedagogen dienen er aanwezig te zijn in een instelling van 150 gehandicapten gaande van licht mentaal gehandicapten tot ernstig mentaal gehandicapten, alsook hoeveel ergotherapeuten, kinesitherapeuten, logopedisten, psychologen ? Dient men zich aan deze personeelsnorm te houden ?
3. Hoeveel geneesheren en geneesheren-specialisten dienen er aanwezig te zijn en welke zijn hun arbeidscriteria ?
4. Indien aan deze personeelsnorm niet wordt voldaan, kan men hiertegen klacht of verhaal uitoefenen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het KB van 23 december 70 (BS van 30 januari 71) alwaar de minimale normen klaar aangegeven worden.

Klacht kan ingediend worden bij de bevoegde Minister.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, nr. 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (G. GEENS)

**Vraag nr. 19
van 30 januari 1981
van de heer J. VALKENIERS**

Nationaal Werk voor Kinderwelzijn — Tewerkstellingsbeleid

Naar ik verneem zouden de BTK-projecten in de instellingen, die afhangen van of gecontroleerd worden door het NWK zoals de kinderkribben, niet meer verlegd worden. Dit zou catastrofaal zijn gezien deze instellingen reeds kampen met ernstige financiële tekorten.

Graag vernam ik de huidige stand van zaken.

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid, heb ik de eer hem mede te delen dat zijn vraag slaat op materies die tot de nationale bevoegdheid behoren.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING (W. CALEWAERT)

**Vraag nr. 9
van 10 februari 1981
van de heer M. CAPOEN**

Leerkrachten met beleidsfunctie op cultureel gebied — Faciliteiten inzake lessenrooster

Door het Cultuurpact krijgen personeelsleden van het rijksonderwijs, op grond van hun activiteiten in sociale, culturele of politieke verenigingen, meer kansen om deel te nemen aan het cultuurbeleid in Vlaanderen (culturele centra, openbaar bibliotheekwezen e.d.). Ongetwijfeld zal de geachte Minister het met mij eens zijn dat leerkrachten die naast hun leraarsberoep ook in het culturele leven belangloos bepaalde opdrachten willen vervullen om hun inzet gewaardeerd moeten worden. Uiteindelijk komen deze buitenschoolse activiteiten ook ten goede aan de jeugd en kunnen deze leerkrachten soms zeer rechtstreeks de belangen van de school en van de leerlingen verdedigen, b.v. in het beheer van een plaatselijke openbare bibliotheek.

Het beleid van culturele instellingen gaat gepaard met vergaderingen die soms doorgaan tijdens de lesuren, b.v. als de vergadering behoort tot de dagtaak van de ambtenaren van de culturele instelling. Dit heeft voor gevolg dat leerkrachten bepaalde verantwoordelijkheden niet kunnen opnemen omdat ze les moeten geven op de uren van de vergadering. Weliswaar lijkt het me niet nodig om

voor dergelijke opdrachten verlof te geven zoals dit het geval is voor vakbondsmilitanten die soms een hele week van het lesgeven vrijgesteld zijn. Maar, aangezien de meeste leerkrachten een wekelijkse opdracht van 20-25 uur hebben, kan het schoolhoofd het lessenrooster wel zo samenstellen dat de leerkracht makkelijk aan vergaderingen op vaste dagen kan deelnemen.

Daarom de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister aanvaarden dat een leerkracht, die een beleidsfunctie waarneemt in het kader van het Cultuurpact, een lessenrooster krijgt waardoor hij op een vaste dag geplande vergaderingen kan bijwonen, voor zover het belang van de dienst op generlei wijze geschaad wordt ?
2. Is de geachte Minister eventueel bereid om in die zin aanbevelingen te richten aan de schoolhoofden ? Het zal de Minister immers wel bekend zijn dat er schoolhoofden zijn die een „papier” nodig hebben vooraleer ze bereid zijn rekening te houden met desiderata bij het samenstellen van een lessenrooster.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik geen bezwaar heb om aan de idee erin uitgedrukt, tegemoet te komen.

Dit wil zeggen dat de leerkrachten die naast hun leraarsberoep ook een beleidsfunctie vervullen in het kader van het Cultuurpact, bij het begin van het schooljaar het schoolhoofd daarvan in kennis stellen zodat bij het samenstellen van de lessenroosters ermee rekening kan gehouden worden. Dit houdt uiteraard in dat de leerkracht moet kunnen aantonen dat de vergaderingen of verenigingsactiviteiten op een vaste dag in de week plaatsvinden, om te vermijden dat de lessenroosters herhaaldelijk moeten aangepast worden.

Op het tweede gedeelte van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik ter zake de nodige onderrichtingen aan de rijksonderwijsinrichtingen zal geven, met het oog op het opstellen van de lessenroosters voor het schooljaar 1981-1982.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

**Vraag nr. 54
van 9 februari 1981
van de heer H. WECKX**

Zoniën woud — Vermeerdering van het aantal fietspaden

Volgens een toelichting bij een landkaart, beschikt het Zoniënwoud over 169 km boswegen, waarvan 17 km waar met de wagen mag gereden worden, 30 km waarop mag gefietst worden en 58 km voorbehouden aan paardrijders.

Het minst gevaarlijke en tevens milieuvriendelijkste „vervoermiddel”, nl. de fiets, wordt verhoudingsgewijze stiefmoederlijk behandeld.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij mede te delen of hij in de nabije toekomst een vermeerdering van het aantal km fietspaden plant?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het fietsen ook toegelaten is op de **boswegen** en waar, in **meerdere** gevallen, het ruitersverkeer verboden is.

Meerdere tientallen km van deze wegen werden vroeger met asfalt bedekt en zijn dus zeer geschikt voor **fietsers**.

Daarenboven werden langs verschillende hoofdwegen (Tervurenlaan, Waterlose steenweg, Ter Hulpse steenweg) ook fietspaden aangelegd, zodat het wegennet dat door **fietsers** kan en mag bereden worden meer dan 200 km bedraagt.

De meeste fietspaden zijn aangelegd in **noord-zuid**richting. Voor het ogenblik wordt nagegaan hoe een betere oost-westverbinding tussen de verschillende paden kan aangelegd worden.

Vraag nr. 56 van 9 februari 1981 van de heer A. VREVEN

Schulensmeer in Limburg — Reglementering, inrichting en maatregelen tegen verontreiniging

In verband met het watergebied Schulensmeer, in Limburg, kreeg ik graag een antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden op de volgende vragen.

1. Is dit meer gelijkgesteld met een waterloop van eerste of tweede categorie en in het laatste geval kan een hengelaar verbod krijgen de oevers te betreden? Wie kan dit verbod uitspreken?
2. Is bij gebruik van een boot, de aankoop van een taksplaat, af te leveren door de Dienst van de Scheepvaart, verplicht?
3. Is het aanbrengen van aanlegsteigers al dan niet toegelaten?
4. Bestaat er een reglementering in verband met buitenboordmotoren van om het even welke pk. Zou eventueel het invoeren van een reglementering kunnen overwogen worden die enkel zeer lichte buitenboordmotoren toelaat?
5. De hengelsportkaart van het Vlaamse Gewest, uitgegeven door het Bestuur van Waters en Bossen vermeldt betreffende voornoemd meer: „Gedeeltelijk beheerd door het Bestuur van Waters en Bossen”. Wat wordt hiermee bedoeld en welke zijn de eventuele medebeheerders?
6. Is de verdere inrichting van het Schulensmeer en omgeving reeds overwogen geworden?
7. Welke maatregelen zijn voorzien ter voorkoming van de verontreiniging van deze waterplas door de nabijgelegen Demer en ter bescherming van het waterwild? Kan men ook spreken van een specifieke fauna en flora?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het Schulensmeer door het Bestuur van Waters en Bossen werd aangekocht alhoewel het in feite 3 belangrijke functies te vervullen heeft.

1. Het meer is een wachtbekken dat de gebieden stroomafwaarts voor wateroverlast moet behoeden. Het wordt als zodanig door de Landelijke Waterdienst ingericht en beheerd.
2. Bij de aanleg werd er rekening gehouden met een mogelijke functie voor de stille **waterrecreatie**. Daarvoor is BLOSO bevoegd.
3. Tenslotte kan het wateroppervlak ook ten **dienste** gesteld worden van de hengelaars.

Rekening houdend met wat vooraf gesteld is, kunnen de vragen als volgt worden beantwoord.

1. Het meer wordt beschouwd en ingericht als wachtbekken door de Landelijke Waterdienst. De eigenaar, i.c. het Bestuur van Waters en Bossen, regelt de toegang tot de oevers.
2. De Dienst van de Scheepvaart komt niet tussenbeide.
3. De bouw van aanlegsteigers kan overwogen worden in overleg met Waters en Bossen en BLOSO.
4. Het gebruik van buitenboordmotoren is niet toegelaten uitgezonderd voor 1 reddingssloep.
5. Waters en Bossen beheert het Schulensmeer als viswater, de Landelijke Waterdienst als **wachtbekken** en BLOSO is verantwoordelijk voor de waterrecreatie.
6. De uitbouw van het Schulensmeer tot volwaardig centrum wordt overwogen.
7. De Landelijke Waterdienst voorziet de bouw van een decantatie-bekken.
De fauna en flora van **het** Schulensmeer is niet buitengewoon waardevol.

Tot slot wil ik het geachte lid laten weten dat Waters en Bossen met BLOSO onderhandelt om het natuurgebied Blaasveldbroek, eigendom van BLOSO, te ruilen tegen het Schulensmeer.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 97 van 16 januari 1981 van de heer R. PEETERS

Nederland — Uitgave 150 jaar Koninkrijk België

Door uw diensten werden onlangs een brochure uitgegeven in het kader van 150 jaar België met het programma op cultureel gebied voor Nederland.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris:

1. de oplage van de brochure;
2. de totale kostprijs;
3. aan wie de brochure wordt verspreid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De brochure, uitgegeven in het kader van 150 jaar België, kende een oplage van 2.000 exemplaren.
2. De totale kostprijs bedroeg 203.982 frank.
3. De brochure werd verspreid op de persconferentie die te Amsterdam werd gegeven en bezorgd aan talrijke culturele instellingen in Nederland en Vlaanderen.

Vraag nr. 104
van 20 januari 1981
van de heer A. CANIPEL

Vlaamse Gewest — Onbebouwde percelen in goedgekeurde verkaveling

De geachte **Staatssecretaris** gelieve mij voor het Vlaamse Gewest te laten weten hoeveel onbebouwde percelen gelegen zijn in een goedgekeurde verkaveling, evenals het aantal onbebouwde percelen gelegen in een woongebied.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gegevens in uitvoering van het koninklijk besluit van 8 januari 1980 betreffende de inventarisatie van onbebouwde percelen in verkavelingen en in woongebieden gelegen in het Vlaamse Gewest, momenteel verwerkt worden in de mate dat zij door de gemeentebesturen worden doorgestuurd.

Door een voortreffelijke samenwerking tussen het Kadaster en het Bestuur van Stedebouw en de

Ruimtelijke Ordening, konden in een eerste fase heel wat gegevens geautomatiseerd aan de gemeente besturen ter beschikking gesteld worden.

Voorrang werd dus verleend aan het toesturen van gedeeltelijk ingevulde statistische fiches naar de gemeenten met het oog op hun vervollediging.

Momenteel zijn de meeste gegevens binnen voor de helft van de gemeenten van het Vlaamse Gewest.

In een tweede fase zal men overgaan tot het analyseren en uitdrukken van de beschikbare gegevens en de resultaten hiervan zullen onmiddellijk worden gepubliceerd.

Vraag nr. 123
van 2 februari 1981
van de heer F. GROOTJANS

Opera, Toneel en Cabaret — Subsidiëring

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, voor respectievelijk :

- de Vlaamse Kameropera,
 - het Fakkeltheater,
 - het EWT-theater (Experimentele Werkgroep Toneel)
 - het cabaretgezelschap „Vuile Mong en zijn Vieze Gasten”,
1. de tijdens het seizoen 1979- 1980 (van 1 september 1979 tot 31 augustus 1980) toegekende bedragen aan subsidies ;
 2. de op de begroting 1979 voorziene bedragen aan subsidies ;
 3. de op de begroting 1980 voorziene bedragen aan subsidies.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde toelichting te verstrekken.

	1979	1980
— Vlaamse Kameropera-Antwerpen		
— Het nominatief ingeschreven krediet werd totaal toegekend	3.500.000	3.500.000
— Toneelkunst — Decreet — 13/6/75		
— Erkenning — cat. C — Kamertoneel		
— weddetoelage c. aantal toegekende ambten		
— werkingstoelage -35% op weddetoelage van vorig seizoen		
— Fakkeltheater-Antwerpen		
— ambten	15	16
— subsidie	15.430.191	17.034.621
— EWT-theater-Deurne		
— ambten	9	11
— subsidie	8.945.988	10.926.830
— Erkenning — cat. D — Vormingstoneel		
— toekenning van vast bedrag, bepaald op basis van ingediende begroting	3.500.000	4.500.000
— Werkgroep Vuile Mong en zijn Vieze Gasten — Zomergem		

Vraag nr. 124
van 2 februari 1981
van de heer H. DE CROO

Huisvestingsbeleid — Premies toegekend door de overheid

In het kader van het huisvestingsbeleid in ons land worden allerlei premies toegekend door de overheid. Ik wil daarbij enkel verwijzen naar de „saneringspremie” en de „bouwpremie”.

De toekenning van deze premies wordt bepaald door een procedure die in een aantal wettelijke en reglementerende beschikkingen is vastgelegd. Het blijkt echter — en er werden mij zeer talrijke gevallen reeds gemeld — dat vele mogelijke gegadigden ingevolge een begrijpelijke onwetendheid omtrent de wetgeving en de reglementering, op een negatief advies stuiten wanneer zij hun aanvraag indienen om niet alle regels strikt te hebben nageleefd. Andere gegadigden, beter voorgelicht, ontvangen wel de genoemde premies. De controleurs en de administratie geven daarbij blijk van een verregaande bureaucratische aanpak.

Derhalve zou ik graag van de geachte Staatssecretaris vernemen :

1. welke mogelijke initiatieven de geachte Staatssecretaris meent te kunnen voorstellen om alle mogelijke rechthebbenden op voornoemde premies zo snel en zo volledig mogelijk te laten voorlichten omtrent alle te vervullen formaliteiten ;
2. of er niet kan voor gezorgd worden dat in de verschillende gemeenten de nodige voorlichting wordt gegeven, desgevallend formulieren ter beschikking worden gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De toekenning van premies in de sociale huisvestingssector is afhankelijk van de vervulling van een reeks voorwaarden die zijn vastgelegd in koninklijke of ministeriële besluiten.

Die beperkende voorwaarden zijn opgelegd omdat de overheid gemeend heeft selectief te moeten optreden inzake het verlenen van die aanmoedigingspremies. Aldus wil de overheid zich o.a. voornamelijk richten tot minder welstellende aanvragers, die een bescheiden woning willen bouwen, kopen of verbouwen.

Bij de koninklijke besluiten van 25 augustus 1980 werden echter de meeste voorwaarden betreffende bouw- en saneringspremierreglementeringen merklijk versoepeld om een groter aantal personen toegang tot die premies te verlenen.

Het spreekt daarbij vanzelf dat de premies alleen kunnen worden verleend indien de opgelegde voorwaarden vervuld zijn en de te vervullen formaliteiten getrouw worden nageleefd.

In de voornoemde koninklijke en ministeriële besluiten staan ook de gevallen aangegeven waarin door de bevoegde Minister of door zijn gedelegeerde

de ambtenaar onder bepaalde voorwaarden eventueel een afwijking kan worden toegestaan. Vedere afwijkingen zijn reglementair niet mogelijk.

Hieronder worden in chronologische volgorde de vragen van het geachte lid beantwoord.

1. Een bijzondere inspanning wordt door het Bestuur gedaan om de belanghebbenden zo goed mogelijk inzake de premierreglementeringen voor te lichten. Op eenvoudig schriftelijk of telefonisch verzoek worden de belanghebbenden in het bezit gesteld van de aanvraagformulieren vergezeld van een verklarende nota.

In die nota worden met behulp van voorbeelden de voorwaarden omstandig uiteengezet. Indien de belanghebbende nog twijfels betreffende een bepaald punt zou hebben, kan hij hierover altijd schriftelijk of telefonisch bij het Bestuur informeren. In elke provincie is ook een informatiebureau door het Gewestelijk Comité van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting geopend waar o.m. alle informatie over premies kan worden ingewonnen.

Mijn kabinet stelt ook een brochure ter beschikking van de belanghebbenden waarin een samenvatting nopens alle huisvestingspremies in het Vlaamse Gewest wordt gegeven.

2. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse deelregering om de gemeenten aan te zetten een ambtenaar aan te stellen die zich specifiek met alle voorlichting op het stuk van Stebebouw en Ruimtelijke Ordening alsmede Sociale Huisvesting zou bezig houden.

Op eenvoudig verzoek wordt thans al aan de gemeentebesturen een bijgewerkte documentatie betreffende de diverse premiestelsels toegezonden. Op grond hiervan kan de gemeente ook de belanghebbenden voorlichten. In geval van twijfel moeten de gemeenten echter altijd de belanghebbenden naar het Bestuur verwijzen.

De aanvraagformulieren worden voorlopig niet ter beschikking van de gemeenten gesteld omdat de premierreglementering vaak aan wijzigingen onderhevig zijn en ook de inkomensvoorwaarde aan het indexcijfer is gebonden. De formulieren zijn dus meestal na korte tijd voorbijgestreefd hetgeen voor de belanghebbenden nadelige gevolgen zou kunnen meebrengen indien ze deze zouden gebruiken.

Op het ogenblik dat de gemeenten eventueel over een „huisvestingsambtenaar” zullen beschikken ben ik er voorstander van dat deze zo volledig mogelijk gedocumenteerd zou worden op voorwaarde dat een nauw contact wordt onderhouden met het Bestuur voor de Huisvesting.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de belanghebbenden er over het algemeen zelf oorzaak van zijn wanneer ze het voordeel van de premie verspelen. Ze zouden zich te gepasten zijde tot die overheidsdiensten (en niet tot buitenstaanders) moeten wenden welke hen volledig over de premies kunnen informeren.

Verder zij aangestipt dat het Bestuur en zijn onderzoekers zich bij de toepassing van de

premiereglementering alleen laat leiden door de bepalingen zoals die zijn voorgeschreven in de reglementeringen en door de richtlijnen die hun in ministeriële circulaire's zijn gegeven. Een andere werkwijze zou slechts willekeurige beslissingen in de hand werken waardoor de goede gang van zaken in het gedrang zou komen.

Vraag nr. 125
van 3 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Sint-Martinuskerk te Wezemaal — Hertellingswerken aan de omheining

In gevolge het **KB** van 19 juli 1958 werd de Sint-Martinuskerk te Wezemaal en de omheining **errond** beschermd. Nu blijkt die omheiningmuur ernstig af te brokkelen. Kan de geachte Staatssecretaris geen opdracht geven aan de bevoegde instanties om de omheining te laten herstellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg de opdracht heb gegeven ter plaatse een onderzoek in te stellen.

Vraag nr. 132
van 5 februari 1981
van de heer W. JORISSEN

Sint-Pieterskerk te Leuven — Beveiliging van kunstwerken

Te Leuven in de St.-Pierskerk hangen tal van waardevolle schilderijen, zoals o.m. „ Het Laatste Avondmaal ” van Dirk Boutens.

Door de werken die thans aan de kerk worden uitgevoerd, zijn deze schilderijen bijzonder slecht beschermd zodat ze niet eens veilig zijn voor de invallende sneeuw en regen.

Kan de geachte Staatssecretaris niet onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om aan deze onaanvaardbare toestand een einde te maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er op dit ogenblik geen werken in uitvoering zijn aan de St.-Pieterskerk te Leuven en dat bijgevolg de veiligheid van de daar ondergebrachte kunstwerken niet in het gedrang komt.

Vraag nr. 141
van 9 februari 1981
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cul-

tuurgemeenschap in België — Oprichting van parastatale instelling

Het decreet werd door de Cultuurraad op 8 juli 1980 bekrachtigd en verscheen in het Belgisch Staatsblad van 31 december 1980.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen waarom deze parastatale nog niet operationeel is.

Mag ik van de Staatssecretaris vernemen wanneer de parastatale effectief haar werkzaamheden zal aanvangen, op welke wijze de nodige kredieten voor 1981 zullen worden voorzien en welk bedrag ter beschikking in het vooruitzicht wordt gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag nr. 141 van 9 februari 1981 kan ik het geachte lid mededelen dat het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België nog niet operationeel is omdat het decreet tot oprichting daarvan pas op 31 december 1980 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd.

De bepalingen van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen spelen hier immers een grote rol, onder meer, door hun invloed op de procedures tot goedkeuring van het statuut en van de formatie van het personeel. De personeelsformatie, met name, zal krachtens artikel 87 van de genoemde wet tot de exclusieve bevoegdheid behoren van de Vlaamse Executieve zodra de diensten en het personeel van haar administratie zijn overgenomen (art. 88, *ibidem*).

Vraag nr. 157
van 18 februari 1981
van de heer K. POMA

Vrije radiozenders in het Vlaamse landsgedeelte — Algeheel verbod

Aansluitend aan mijn parlementaire vraag nr. 122 van 10 oktober 1980 met betrekking tot een algeheel verbod om, in het Vlaamse land, vrije radio's te laten uitzenden, wens ik de volgende bijkomende vraag te stellen.

Het blijkt dat, niettegenstaande het algeheel verbod om in het Vlaamse landsgedeelte over te gaan tot uitzendingen van vrije radio's, sommige zenders, waarvan de localisatie goed gekend is, toch regelmatig mogen uitzenden.

Gaarne vernam ik waarom er met „ twee maten en twee gewichten ” opgetreden wordt tegenover vrije radio's in het Vlaamse land.

Antwoord

Ook nu kan ik u alleen maar bevestigen dat het optreden tegen vrije radio niet onder mijn bevoegdheid ressorteert.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 68
van 13 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening — Adviezen over milieuzaken en inspraak

Na de gewestvorming is het mogelijk te komen tot een consistent beleid t.a.v. de ruimtelijke inrichting van het Vlaamse Gewest.

De Belgische ruimtelijke ordening wordt o.a. beheerst door de overweging van een **bodembestemmend** concept, b.v. in de gewestplannen. Anderzijds is er de structuurplanning die aangekondigd werd op gemeentelijk niveau in de brochure van het Staatssecretariaat voor de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest in 1980. In beide wordt aandacht besteed en worden duidelijke beleidslijnen ten aanzien van de groenvoorziening voorgesteld.

De Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening heeft tot taak advies te verstrekken aan de Minister. Daartoe bestaat zij uit deskundigen.

De Nederlandse Raad van Advies voor de **Ruimtelijke Planning** heeft **meermaals** advies uitgebracht inzake milieuzaken, o.a. in 1979 over de relatie milieu-effectrapportering-ruimtelijk ke planning.

Mag ik de geachte Staatssecretaris het volgende vragen.

1. Welke zijn de adviezen die inzake milieuaangelegenheden door de Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening sinds haar oprichting werden uitgebracht ?
2. Welke zijn de studieopdrachten die inzake milieuaangelegenheden werden uitgeschreven ten behoeve van de adviesvoorbereiding door de Nationale Commissie ?
3. Welke leden bezitten competentie inzake groenvoorziening en het ecologisch facet in de **ruimtelijk** ke ordening ?
 Eventueel, welke deskundigen werden gehoord inzake deze aangelegenheden ?
4. Of de Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening reeds adviezen uitbracht over de inspraak in de procedures van de ruimtelijke ordening ?
5. Welke studies liet de Commissie uitvoeren inzake de adviezen over inspraak ?
6. Of er reeds initiatieven genomen werden analoog aan deze van de Nederlandse RARO inzake milieu-effectrapportering ?
 Gebeurlijk, welk is het standpunt van de Staatssecretaris inzake de verweving van een **milieu-effectrapportering**sprocedure in de procedures van de ruimtelijke ordening.
7. Of in het kader van de BENELUX en de EEG een standpunt inzake de relatie **milieu-effectrapportering-ruimtelijk** ke ordening ingenomen werd ? Zo ja, of het parlement inzake kan krijgen van dit standpunt?

Antwoord

Wat de punten 1, 2, 3, 4 en 5 betreft weze opgemerkt dat in het kader van de regionalisering de materie Stedebouw en Ruimtelijke Ordening praktisch totaal werd geregionaliseerd. Binnen het kader van mijn bevoegdheid, met name de toepassing van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening voor het Vlaams Landsgedeelte, bestaat er dan ook geen aanleiding beleidsproblemen, specifiek voor Vlaanderen, voor te leggen aan de Nationale Commissie.

Wat punt 6 betreft weze opgemerkt dat voor projecten die een belangrijke weerslag kunnen hebben op het milieu, aspecten m.b.t. de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening onderzocht worden door het Bestuur van de Stedebouw, althans voor zover het aangelegenheden betreffen die vallen onder toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening.

Het onderzoek slaat op de invloed die het project kan hebben op de omgeving, meer bepaald wat de stedebouwkundige en planologische aspecten betreft.

Wat punt 7 betreft wordt uw vraag overgemaakt aan de Minister van Buitenlandse Zaken, die bevoegd is voor de relatie met internationale organismen.

Vraag nr. 69
van 13 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Dienst Algemeen Beleid van de Ruimtelijke Ordening, Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening — Verantwoordelijkheden en beleidsopdrachten

De Dienst Algemeen Beleid van de Ruimtelijke Ordening is een dienst van de centrale administratie. Anderzijds bestaan er provinciale directies die betrokken zijn in de bouw- en verkavelingsaanvragen. In 1980 heeft de heer P. Akkermans een brochure, uitgegeven door het Staatssecretariaat voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, „Beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen” aan het publiek voorgesteld. In deze brochure worden algemene beleidslijnen voorgesteld ten aanzien van de ruimtelijke ordening. De hogergenoemde dienst wordt evenwel niet vermeld.

In de ons omringende landen van de EEG worden jaarlijks een vrij groot aantal studies inzake algemeen beleid van de ruimtelijke ordening en de planologie uitgegeven door centrale planologische diensten. De Commissie van de Europese Gemeenschap heeft een gebrekkige ontwikkeling van het planningssysteem in België gesignaleerd naar aanleiding van haar directieve over het vooraf aangeven van de effecten op het milieu van belangrijke werken.

Mag ik de geachte Staatssecretaris het volgende vragen.

1. Een schets te geven van de bezigheden van de genoemde dienst (DABRO) en deze te vergelijken met de werkzaamheden van de provinciale directies. Eventuele studies over de verhouding tussen de verschillende planniveau uitgevoerd door DABRO zou ik graag ter vervanging van de schets ontvangen.
2. Een lijst op te maken van alle studies uitgevoerd of opdrachten uitgegeven door de genoemde dienst sinds 1975 die uitsluitend of ten dele handelen over algemene beleidsaspecten van de ruimtelijke planning of planologie.
3. Of de dienst DABRO betrokken was bij de opstelling van de genoemde brochure, aangezien in het tijdschrift van de Nederlandse beroepsvereniging van planologen, Stedebouw en Volkshuisvesting december 1980 (blz. 65-66), fundamentele kritiek werd uitgebracht t.a.v. sommige aspecten van het voorgestelde beleid? (zie bijgevoegde vraag)
4. Welke zijn de initiatieven die de Staatssecretaris denkt te nemen om het Belgisch planningskader te verstevigen teneinde het op EEG-niveau te brengen?

Antwoord

1. Het Hoofdbestuur, waarvan DABRO deel uitmaakt heeft o.m. tot taak problemen van algemene aard die de stedebouw en de ruimtelijke ordening aanbelangen te onderzoeken, de evolutie uit planologisch oogpunt te volgen en beleidsvoorstellen aan de bevoegde Minister of Staatssecretaris voor te leggen. Meer bepaald wat de dienst van het Algemeen Beleid betreft, heeft deze tot hoofdtaak de algemene planologische aspecten te onderzoeken en mede te werken aan de voorstellen, die vanuit het bestuur kunnen voorgesteld worden ter voorbereiding van de beleidsformulering. Meer bepaald heeft deze dienst tot taak de planologische aspecten te behandelen van het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen, waarvan de eerste trap momenteel wordt voorbereid door het Staatssecretariaat.

De provinciale directies hebben hoofdzakelijk tot taak de dagelijkse dossiers (bouwaanvragen, verkavelingsaanvragen, stedebouwkundige attesten e.d.) te behandelen en voorbereidend onderzoek te doen voor de zaken die aan het Hoofdbestuur dienen voorgelegd, in het vooruitzicht van een koninklijke goedkeuring, zoals rooilijnplannen, gemeentelijke aanlegplannen e.d. De provinciale directies hebben ook tot taak de gemeenten te begeleiden bij de totstandkoming van beleidsinstrumenten op dit niveau. Hierbij wordt hoofdzakelijk gedacht aan het gemeentelijk structuurplan, de initiatieven inzake stads- en dorpsherwaardering, de opmaak der BPA's e.d.

2. Door de dienst van het Algemeen Beleid als dusdanig werden, voor zover de gegevens strekken, geen opdrachten uitgegeven. Door deze dienst werden studies uitgevoerd o.m. in het kader van het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen.

Het betreft hier echter werkdocumenten voor inwendig gebruik.

De volgende studies werden sinds 1975 uitgevoerd in opdracht van het Bestuur van de Stedebouw of het Staatssecretariaat :

- inventaris van de landschappen in het gewestplan Herentals-Mol,
 - de ruimtelijke en sociale problematiek van de kleine en middelgrote ondernemingen in Vlaanderen,
 - beleidsgerichte studie over de ontwerp-problematiek van de woonerven,
 - opmaken van richtlijnen voor de voorbereiding en het opmaken van streekplannen,
 - studie over de bouwgronden in de planningsregio in Halle-Vilvoorde-Asse,
 - valorisatie van de industriezones langs het kanaal Leuven-Mechelen,
 - onderzoek van de evolutie in de periode 1961-1971 van de Vlaamse agglomeraties en stedelijke centra,
 - hiërarchie der kernen (algemeen studie).
3. Bij de totstandkoming van de brochure „Beleidsaspecten ruimtelijke ordening in Vlaanderen” werd overleg gepleegd met abtenaren van het Hoofdbestuur, werden voorbereidende besprekingen gevoerd en werd voor sommige deelaspecten de ontwerp-tekst voor advies voorgelegd aan het Hoofdbestuur van de Stedebouw.
 4. In het kader van de regionalisering werd de materie Stedebouw en Ruimtelijke Ordening praktisch totaal geregionaliseerd.

Binnen dit kader valt de totstandkoming van een Belgisch planningskader dan ook buiten beschouwing. Verder kan er op gewezen worden dat, wat de personeelsformatie betreft, voor de geregionaliseerde diensten verwezen kan worden naar de Minister van de Vlaamse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 56
van 27 januari 1981
van de heer V. ANCIAUX

Vlaamse Brusselse Werken van het NWK — Aanstelling van vrouwelijk inspectielid

Naar ik vernomen heb werd voor de Vlaamse Brusselse Werken van het NWK een vrouwelijk inspectielid aangesteld, dat in Wallonië woonachtig is en gehuwd met een Nederlandsonkundige Waal, die vanwege zijn functie door de Franse Gemeenschapsraad gesubsidieerd wordt.

Bovendien zou die dame het NWK bij de NCC vertegenwoordigen.

Men zegt me dat ze wel haar post naar een Vlaams-Brabantse gemeente laat zenden.

Mag ik de geachte Staatssecretaris vragen of deze informatie met de waarheid strookt.

Zo ja, of de geachte Staatssecretaris meent dat dit

personeelslid onze werken waarachtig kan verdedigen en of er niet veel beter een ander lid aangesteld wordt die de Vlaamse noden werkelijk aanvoelt?

Antwoord

De enige wijziging die zich onlangs in het inspectieteam van Vlaams Brabant en de Vlaamse Brusselse Werken heeft voorgedaan, was de bevoegdheidsverandering van de inspectrice die, als inspectrice, een andere opdracht kreeg.

Het inspectieteam van Vlaams Brabant en de Vlaamse Brusselse Werken staat thans onder de rechtstreekse leiding van de Nederlandstalige hoofdinspectrice. De hoofdinspectrice en de reeds sinds december 1978 in dienst zijnde Nederlandstalige onderinspectrice, hebben ook de inspectie van de Nederlandstalige kinderdagverblijven in de Brusselse agglomeratie tot hun bevoegdheid en als dusdanig hebben zij, namens het NWK, contacten met de NCC.

Mag ik er tenslotte het geachte lid op attent maken dat de beoordeling van personeelsleden in ambtelijke of semi-ambtelijke diensten nooit gebeurt op grond van woon-, verblijfplaats of van de taalaanhorigheid van de huwelijkspartner.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING (W. CALEWAERT)

Vraag nr. 6
van 6 februari 1981
van de heer R. NAUWELAERTS

Studiebeurzen — Toekenning van een studietoelage

In het kader van de besprekingen over het ontwerp van decreet op de studietoelagen, zouden we uw dienst volgende vragen willen stellen.

Is het inderdaad zo dat voor een aantal beursaanvragers de toelaatbaarheid tot de beurs wordt vastgesteld op basis van een door de belastingsadministratie niet geverifieerde belastingsaanslag?

Hoeveel aanvragers kunnen op basis van een onderschat inkomen toegelaten worden tot een studietoelage?

Welke stappen heeft het Ministerie ondernomen om de toelaatbaarheid tot een toelage vast te stellen op basis van een geverifieerd en gecontroleerd inkomen.

Voorlopig antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat het gestelde probleem wordt onderzocht. De gevraagde inlichtingen zullen eerlang worden verstrekt.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (G. GEENS)

Vraag nr. 26
van 20 februari 1981
van de heer 1. VAN BELLE

KNS-Antwerpen, KVS-Brussel en NTG-Gent — Verschil in subsidiëring

Wil de geachte Minister mij laten weten om welke reden er een verschil bestaat in de subsidiëring tussen KNS-Antwerpen enerzijds, — 31 gesubsidieerde ambten — en KVS-Brussel en NTG-Gent anderzijds, met 30 gesubsidieerde ambten.

Dit verschil schijnt me in strijd met het voorheen gehuldigde principe van equivalentie inzake toelagen aan de „ drie grote gezelschappen “.

Vraag nr. 27
van 20 februari 1981
, van de heer 0. VAN DEN BROECK

Kunsthumaniora — Personeel, diensten en subsidiëring

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen in verband met het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1980, en meer bepaald wat betreft (art. 11.03.5) de kunsthumaniora.

- Hoe groot de stijging van het aantal personeelsleden bedraagt in vergelijking met afgelopen jaar?
- Welke nieuwe diensten opgericht zijn in het afgelopen jaar?
- Hoeveel instellingen met een kunsthumaniora gesubsidieerd worden?

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 58
van 16 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Aankoop en beheer van groengebieden — Rol van het Bestuur van Waters en bossen en de Dienst van het Groenplan

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is momenteel zeer actief inzake aankoop van natuurgebieden en bossen. Onlangs nog werd in de dagbladers melding gemaakt van de aankoop van het

gebied „ De Hoge Blekker” te Koksijde. Hierbij werd vermeld dat ook enclaves zullen aangekocht worden om een aansluiting van het gebied te verkrijgen met een waterwinningsgebied.

Het Bestuur van Waters en Bossen pleegt echter slechts gebieden te verwerven die voldoende groot zijn om een bosbouwkundig beheer toe te laten, b.v. 10 ha minimum. Zulke grote natuurgebieden zijn niet altijd in een geheel te koop, daarom is een progressieve aankoop bij het ter beschikking komen van percelen in bepaalde streken van het Vlaamse Gewest de enige manier om grote gebieden te verwerven,

Ook moet gedacht worden aan een specifiek, niet steeds bosbouwkundig beheer, maar een **natuurbeheer** op wetenschappelijke basis eerder dan met het oog op de productie van hout die toch marginaal is in het Vlaamse Gewest. De kaders van het Bestuur van Waters en Bossen en van de Dienst van het Groenplan staan hier dus voor een welliswaar niet geheel nieuwe taak, doch voor een heroriëntering van de beheerspolitiek. Natuurbeheersplannen vergen een voorafgaandelijke diepgaande studie van de plaatselijke toestand.

Andere groepen die reeds werkzaam zijn in de sfeer van het natuurbeheer zijn de universitaire centra en private bureaus zoals b.v. de Groep voor Toegepaste Ecologie vzw (zetel te Mol).

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen.

1. Welke de mogelijkheden zijn die hem wettelijk ter beschikking staan om gebieden, zowel grote als kleine, aan te kopen ?
2. Welke ministeriële omzendbrieven van toepassing zijn met betrekking tot het beheer en de aankoop van grote zowel als kleine natuurgebieden ? Doen deze uitspraak over (a) de grootte van de gebieden die in aanmerking komen voor aankoop, (b) de manier waarop dit gebied moet beheerd worden, en (c) de voorafgaandelijke studies die moeten verricht worden om tot een functiebepaling en een aangepast beheer te komen ?
3. Hoeveel gebieden — en hun grootte — aangekocht werden in het jaar 1980 en reeds gevisieerd worden voor aankoop in 1981 ?
4. Of de geachte Minister reeds studies van de plaatselijke toestand van aangekochte gebieden liet uitvoeren en een aangepast beheersplan liet opmaken? Mag ik ook vernemen wie dit plan opmaakt ?
5. Hoeveel personeelsleden van het Bestuur van Waters en Bossen en de Dienst van het Groenplan een opleiding genoten hebben die dienstig kan zijn voor het natuurbeheer op wetenschappelijke basis van de verworven gebieden, uitgezonderd de bossen met bosbouwkundig beheer ?
6. Indien de geachte Minister van mening is dat dit personeelskader onvolvoende is, mag ik dan vernemen hoe aan de beheersproblematiek een oplossing kan gegeven worden ? Acht de Minister het opportuun dat steeds opnieuw studies worden uitgegeven aan private bureaus of universitaire centra?

Vraag nr. 59.

van 16 februari 1981

van de heer C. VAN ELSEN

Bedrijven met staatsparticipatie — Structuur

Zou de geachte Staatssecretaris ons betreffende de bedrijven waarin de staat participeert en die onder zijn bevoegdheid vallen, de volgende gegevens willen verstrekken :

1. de naam van het bedrijf en de zetel;
2. het bedrijfskapitaal;
3. het aantal tewerkgestelde personeelsleden;
4. het staatsaandeel ;
5. de namen van de beheerders aangeduid door de staat;
6. de maandwedde van deze beheerders.

Vraag nr. 60

van 17 februari 1981

van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSCHE

Westkust — Verbrandingsoven

Er zijn weer heel wat geruchten en er is ook beroering omtrent de veelbesproken verbrandingsoven, die vroeger reeds gepland wer respectievelijk te Veurne en te Diksmuide en door acties geweerd werd.

Volgens mijn 'gegevens zouden er weer nieuwe contacten geweest zijn door de Minister met de gemeente Koksijde, om een geschikte vestigingsplaats te vinden.

Is het juist dat er reeds ernstige gesprekken en akkoorden zouden gemaakt zijn om in de deelgemeente Wulpen een uiteindelijke plaats te vinden ?

Werd het schepencollege hiervoor reeds gecontacteerd ?

En de intercommunale voor vuilverwerking?

Als de visie op de toekomst warmterecupererend is en bijkomende instellingen de energie kunnen opvangen van de verbrandingsinstallatie, is er dan geen onderzoek meer om deze inplanting op een industrieterrein te realiseren ?

Graag vernam ik hoe de onderhandelingen verlopen, en hoever zij gevorderd zijn.

Vraag nr. 61

van 17 februari 1981

van de heer J. CAUDRON

Bilsen (Rosmeer) — Klachten omtrent de watervoorziening

Op mijn parlementaire vraag nr. 93 bis dd. juli 1980 betreffende de klachten omtrent de watervoorziening van Rosmeer (Limburg), deelgemeente van Bilzen, antwoordde mijn toenmalige Minister, verantwoordelijk voor de watervoorzieningen, dat men voor 1981 enige verbetering kon verwachten.

Graag zou ik dan ook van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Of de geplande installaties voor de nieuwe waterwinningsgebieden te Bilzen-waltwilder reeds volledig in gebruik werden genomen, zodat de watermiserie in Rosmeer tot het verleden behoort?
2. Zoniet, wat de oorzaak is van de niet-uitvoering van de geplande werken?
3. Hoever eventueel de uitvoering van die werken reeds gevorderd is (timing)?
4. Of de versterking van de toevoerleidingen en de oprichting van reservoirs en watertorens om het waterproductiecentrum Waltwilder te vervolledigen reeds in uitvoering zijn?
5. Indien niet, wat de oorzaken zijn van die niet-uitvoering en wanneer alle voorziene werken zullen zijn uitgevoerd?

Vraag nr. 65
van 20 februari 1981
van mevrouw P. D'HONDT-VAN OPDEN-
BOSCH

Gemeenten van het arrondissement Aalst — Subsidiëring van werken

Kan de geachte Minister mijn een overzicht geven, voor elke gemeente van het arrondissement Aalst afzonderlijk, van de aanvragen om betoelaging voor het uitvoeren van werken door de gemeente, die hij in 1980 ontvangen heeft, en daarbij telkens aanduiden welk gevolg hij aan de vraag heeft gegeven: niet-toekenning, principiële en/of vaste belofte van toelage?

De geachte Minister gelieve aan te duiden op welke criteria hij steunt voor het verlenen van de toelage, rekening houdend met het feit dat de vraag naar staatstussenkomst de budgettaire mogelijkheden overschrijft.

Kan de geachte Minister mij tevens mededelen op welke criteria hij zich baseert voor het maken van het onderscheid tussen rioleringswerken (65% betoelaging) en aanleg van colectoren (100% betoelaging)?

Vraag nr. 67
van 20 februari 1981
van mevrouw M.L. MAES-VANROBAEYS

Openbare wegen en pleinen — Naamwijzigingen

Ter gelegenheid van de aanstaande volkstelling worden veel gemeenten geconfronteerd met het probleem van de aanpassing van straatnamen en huisnummers.

Eenzijds wordt aan gelijknamige straten in de verschillende deelgemeenten een nieuwe naam gegeven, anderzijds worden verbeteringen en aanpassingen aangebracht aan de schrijfwijze van straatnamen.

De procedure bij deze naamveranderingen is zeer onduidelijk vastgesteld in het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen.

Daarom zou ik de volgende vragen willen stellen en bij de geachte Minister aandringen op een spoedig antwoord, aangezien het probleem zeer actueel is bij onze gemeenten.

1. Volgens artikel 4,1, moeten de personen die langs bedoelde wegen wonen en kiesgerechtigd zijn, een schriftelijke mededeling ontvangen.
 - a) Moeten alle bewoners individueel op naam een bericht krijgen?
 - b) Moeten alle eigenaars een bericht krijgen of alleen de eigenaars van onbewoonde erven?
 - c) Is het niet discriminerend dat de eigenaars die veraf wonen niet kiesgerechtigd hoeven te zijn (vreemdelingen, geschorsten enz.) terwijl de bewoners, die bij de naamwijziging zelf betrokken zijn — ook financieel wegens drukwerkvernieuwing — wel kiesgerechtigd zijn?
 - d) Wat bedoelt het artikel met „kiesgerechtigd”? Betekent zulks dat deze personen moeten voorkomen in het bestendig kiesregister? Alleen Belgen met 6 maand verblijf en 21 jaar oud of gewoon alle niet-geschorste inwoners vanaf 18 jaar? En dan nog: op welke datum moet men aan deze voorwaarden voldoen?
 - e) Moet de schriftelijke mededeling persoonlijk overhandigd worden tegen ontvangstbewijs of is het voldoende een brief in de bus te stoppen? Vele bewoners zijn afwezig en moeilijk te bereiken. Hoe zal een verwonende eigenaar dan bereikt worden om te tekenen?
Is het niet voldoende een bericht in de bus te stoppen gericht aan „de bewoners en/of eigenaar(s) van deze woning”?
2. De term „naamwijziging” wordt verschillend geïnterpreteerd door de provinciale commissies: bij de ene is een aanpassing aan de moderne spelling of andere correctie geen „wijziging” van de straatnaam, bij de andere wel. Vallen deze correcties al of niet onder dit decreet?
3. Volgens artikel 6, paragraaf 3, kan beroep aangekend worden bij de centrale commissie. Kan de geachte Minister mij de samenstelling mededelen van deze commissie, alsook het adres waar zij te bereiken is?
4. Door het veelvuldig wijzigen van straatnamen worden de lasten van de burgers nogal bezwaard: naamkaarten en eventueel ander drukwerk voor handelaars en dergelijke zijn een kostbare aangelegenheid.
 - a) Moet een wijziging niet tot het strikt noodzakelijke beperkt worden? Bestaan er zekere criteria om het willekeurig veranderen van straatnamen

te beperken, alsook het aanbrengen van nieuwe huisnummers ?

- b) Kan de gemeente in een tussenkomst voorzien in de lasten teweeggebracht door dergelijke wijzigingen, die opgelegd worden aan de burgers ?

Vraag nr. 68
van 20 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

ACEC en GIM — Afdelingen overgenomen van BARCO

De 4 interessante afdelingen van de firma Barco werden overgenomen door ACEC. Er was wel een belofte dat de werkgelegenheid in Vlaanderen zou gewaarborgd worden. Wat is echter zo een belofte in werkelijkheid waard ?

Over welke wapens beschikt de overheid zo deze belofte niet gehouden wordt?

Verlieslatende afdelingen van Barco werd overgenomen door de GIM. Is dit wel interessant wanneer we weten dat zelfs met een overheidssteun van 100 miljoen geen waarborgen kunnen worden gegeven dat deze afdeling ooit rendabel zal kunnen worden gemaakt ?

Vraag nr. 70
van 23 februari 1981
van de heer R. VANDEZANDE

Tildonk-Hambos — Omhakken van vier eeuwenoude lindebomen

Wij stellen tot onze ontsteltenis vast dat op donderdag 15 januari 1981 tussen 9 en 12 uur, de vier eeuwenoude lindebomen die de kapel van O.L.V. van Troost sierden met de grond gelijk werden gemaakt.

Deze kapel bevindt zich aan de klein Terbankstraat op het grondgebied Tildonk-Hambos.

Gezien de uiterlijke waarde die deze lindes vanuit historisch, esthetisch oogpunt en op het vlak van het leefmilieu hadden, zijn wij uitermate geschokt dat dit is voorgevallen.

Het is ons niet duidelijk hoe deze beslissing is tot stand gekomen en wij zouden graag enige opheldering krijgen, omdat aldaar het leefmilieu werd aangetast.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 156
van 17 februari 1981
van de heer W. VAN RENTERGHEM

„Kasteel van Mesen” te Lede — Plannen tot aankoop

Blijkens persberichten bestonden of bestaan er plannen voor de aankoop van het Kasteel van Mesen” te Lede door het Vlaamse Gewest. Het zou de bedoeling zijn de administratie van het waterzuiveringsbeheer er te installeren.

Naar verluidt werden deze berichten achteraf door een woordvoerder van uw departement tegengesproken.

Voor de duidelijkheid had ik graag van de geachte Staatssecretaris vernomen :

1. of bedoelde plannen tot aankoop van het „Kasteel van Mesen” te Lede nu al dan niet bestonden of bestaan;
2. op welk punt de eventuele besprekingen afgesprongen zijn ;
3. zo er toch nog contacten mochten zijn tot eventuele aankoop, de stand van zaken.

Vraag nr. 158
van 18 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Poëzie — Biënnale van Knokke — Subsidiëring

Graag vernam ik, sedert het ontstaan hoeveel toelagen de Poezië-Biënnale van Knokke ontving tot op heden uit de Nederlandse en Franse en Gemeenschappelijke begroting
 Hoeveel toelagen worden er gepland op dezelfde begroting voor 1981 ?

Vraag nr. 159
van 18 februari 1981
van de heer J. VERROKEN

Zingem (Huize) — Beschermd molen en omgeving

Bij KB van 28 november 1980 (BS 12 december 1980) werd, overeenkomstig de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen als landschap gerangschikt „de omgeving van de houten windmolen gelegen te Zingem, ex Huize”.

Het advies van de gemeente Zingem was ongunstig. Ook de Bestendige Deputatie bracht op 14 mei 1980 ongunstig advies uit. U vindt een copie van dit advies in bijlage.

Eerste vraag : het advies van de Bestendige Deputatie verwijst met nadruk naar de bescherming die reeds voorzien is in het gewestplan, namelijk:

- woonuitbreidingsgebied ;
- waardevol agrarisch gebied.

Wat heeft de geachte Staatssecretaris ertoe aangezet beide adviezen te negeren en de bestreden beslissing te nemen ?

Tweede vraag: door diverse eigenaars werd een eis tot schadevergoeding ingediend ten belope van 100 miljoen frank.

Wat is de mening van de geachte Staatssecretaris hieromtrent ?

Vraag nr. 160
van 18 februari 1981
van de heer E. VANSTEENKISTE

BRT — Berichtgeving inzake buitenlands nieuws

De geachte Staatssecretaris gelieve me mede te delen op welke wijze de BRT et steeds in slaagt om het buitenlands nieuws (b.v. de toestand in Polen) met de regelmaat van een klok, daags nadat hierover uitvoerig werd uitgeweid in de Britse TV (BBC 1, BBC 2 en ITV), als „laatste berichten” op ons scherm te brengen ?

Vraag nr. 161
van 17 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Verbouwingskosten, huurprijs en personeelsbezetting

Hoeveel bedragen de verbouwingskosten aan „De Brakke Grond” te Amsterdam ?
 Hoeveel bedraagt nu de werkelijke huurprijs ?
 Hoeveel personeelsleden en van welke nationaliteit zullen er worden tewerkgesteld?

Vraag nr. 162
van 18 februari 1981
van mejuffrouw G. DEVOS

KB van 13.9.1979 — Erkenningsnormen bibliotheken

Ter uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 bepaalt het KB van 13/9/1979 o.m. : de erkenningsnormen geldig voor de lokalen, het personeel, de collecties, de toegankelijkheid, de openingstermijnen, de lenersbijdragen enz. Hoezeer ook de doelstellingen van voornoemd decreet kunnen toegejuicht worden, kijken heel wat landelijke gemeentebesturen toch bezorgd aan tegen de financiële consequenties van bedoeld KB.

Graag vernam ik:

1. voor de typen van gemeenten: minder dan 10.000, 10 tot 20.000 en 20 tot 30.000 inwoners, welke benaderend de begrotingslasten zullen zijn in de eerste tien jaar, respectief de Vlaamse Raad, de provincies en de gemeenten, en dit voor respectief de bestedingen voor de lokalen (uitgaande van nieuwbouw), de minimale personeelsbezetting en de collecties ?
2. of er bijzondere beschikkingen zijn ten gerieve van gemeenten ontstaan uit de samenvoeging van soms een tiental kleine landelijke parochiegemeenten met een gevestigd eigen cultuurleven inclusief een bibliotheek, dat ze wensen te behouden ?
3. in welke mate de vermoedelijke aanzienlijke meeruitgaven, nu en in de toekomst, kunnen verzoend worden met de noodzaak van drastische besparingen van de overheidsuitgaven?
4. hoe de gemeentebesturen kunnen verplicht worden (art. 5 van het decreet van 19 juni 1978) tot

uitgaven boven hun draagvermogen en wat art. 88 van de gemeentewet daaraan verhelpen kan ?

Vraag nr. 163
van 18 februari 1981
van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-generaal voor Internationale Samenwerking — Personeelskader, functies en aanvang

Tijdens de jongste vergadering van de Commissie buitenlands beleid van de Vlaamse Raad werd van regeringszijde verklaard dat het personeelskader voor het Commissariaat-generaal werd ingediend bij het Openbaar Ambt.

Volgens inlichtingen ingewonnen bij de Vlaamse Executieve blijkt echter dat het bewuste kader nog niet zou zijn ingediend.

Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen hoe de ware toedracht van de zaak is !

Graag ontving ik antwoord op de volgende vragen :

1. werd het personeelskader al dan niet ingediend en zo ja, op welke datum; .
2. welke functies werden erin voorzien;
3. wanneer zal het Commissariaat-generaal effectief kunnen starten.

Vraag nr. 164
van 18 februari 1981
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Speelpleininfrastructuur — Subsidiëring

In 1979 — het Jaar voor het Kind — hebt U in uw beleid herhaaldelijk het belang van de speelruimtevoorziening voor het kind beklemtoond en meer bepaald de betoelaging van de speelpleininfrastructuur o.m. via de pers aangekondigd.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen welk subsidiëeringsbedrag van de begroting 1979 besteed werd aan de betoelaging van speelpleininfrastructuur-projecten, volgens welke criteria dit bedrag werd verdeeld over de aanvragende besturen en welke projecten subsidies zullen (hebben) ontvangen, met vermelding van het subsidiëeringsbedrag per project.

Vraag nr. 165
van 18 februari 1981
van de heer P. BREYNE

Jeugdorganisaties — Terbeschikkingstelling van leerkrachten

De wet van 29 maart 1965 stelt het beginsel vast van terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van de jeugdorganisaties.

Bij **KB** van 28 augustus 1971 werd het getal van de personen, die ter beschikking van de jeugdorganisaties kunnen gesteld worden, voor het gans land op 120 gebracht.

Graag had ik van de geachte Staatssecretaris **vernoemen** :

- a. hoeveel leerkrachten ressorterend onder Nederlandstalig nationale opvoeding momenteel ter beschikking gesteld zijn van jeugdorganisaties;
- b. hoeveel van deze leerkrachten behoren tot:
 - het Rijksonderwijs;
 - het vrij gesubsidieerd onderwijs;
 - het **officieel** gesubsidieerd onderwijs;
- c. van welke jeugdorganisaties deze personen momenteel ter beschikking gesteld zijn, en welke de ideologische of filosofische strekking is van deze jeugdorganisaties.

Vraag nr. 166
van 19 februari 1981
van de heer P. DE VLIES

Gemeentelijke Centrale Bibliotheken — Uitbreiding naar de wijken en de deelgemeenten

Het decreet over de bibliotheken van 19 juni 1978 schrijft een uitbreiding voor van de gemeentelijke centrale bibliotheken naar de wijken en de **deelgemeenten** toe, binnen de deelgemeenten toe, binnen de vijf jaren, vóór 1.1.'84.

Een dergelijk imperatief volledig realiseren is zeer kostelijk voor de betrokken gemeenten.

Mag, rekening houdend met de crisis en de geldnood van vele gemeenten, dat programma niet over tien jaar gespreid worden ?

Vraag nr. 167
van 20 februari 1981
van de heer J. SOMERS

Sint-Catharinakerk te Sint-Katelijne-Waver — Restauratie

Het zal de geachte Minister niet onbekend zijn dat de gemeenteraad van Sint-Katelijne-Waver op 30 mei 1980 besliste de Sint-Catharinakerk af te breken en een nieuwe kerk te bouwen. Dit gebeurde nadat er sinds 1976 een procedure op gang gebracht werd om deze kerk te restaureren. Zowel de Gouverneur van de Provincie als de Commissie voor Monumenten en Landschappen gaven gunstig advies voor de restauratie. De plaatselijke bevolking zou het kerkgebouw ook liever gerestaureerd zien, dan het te vervangen door een nieuw gebouw. Hierbij komt nog dat de prijs van restauratie minder dan de helft bedraagt dan deze van nieuwbouw, en dat er inzake restauratie, reeds enorme **architectenkosten** gemaakt werden.

Dienaangaande had ik graag aan de geachte Minister de volgende vragen gesteld:

- acht de Minister het in deze tijd van matiging verantwoord dergelijke uitgaven te doen voor nieuwbouw, als men voor minder dan de helft van de prijs dit waardevol cultuurgoed volledig zou kunnen restaureren ?
- welke maatregelen de Minister overweegt te treffen om alsnog dit gebouw te restaureren, en aldus voor de gemeenschap tientallen miljoenen uit te sparen ?

Vraag nr. 168
van 23 februari 1981
van de heer M. CAPOEN

Plaatselijke Openbare Bibliotheek te Kortrijk — Oprichting van nevenbibliotheek

De Openbare Bibliotheek van de stad Kortrijk beschikt over een uitgebreide en wetenschappelijk zeer waardevolle verzameling van manuscripten, oude boeken, oude tijdschriften, iconografisch materiaal, doodsprentjes e.d. Het grootste deel daarvan is afkomstig van giften gedaan in de 19de en het begin van de 20ste eeuw. Deze verzameling kan geraadpleegd worden door het publiek en heeft altijd deel uitgemaakt van het totale **bibliotheekwerk** (zelfde infra-structuur, zelfde directie, zelfde personeel).

Sinds de bibliotheek binnen het kader van het bibliotheekdecreet erkend werd als Plaatselijke Openbare Bibliotheek (POB) wil het gemeentebestuur dit waardevolle deel van het bibliotheekbezit onttrekken aan de collecties van de POB en dus ook aan het beheer van het volgens het decreet bestaande bestuursorgaan. Voor de verdere organisatie en uitlening zouden nieuwe leidende en technische personeelsleden aangetrokken worden die ten laste vallen van het budget van Binnenlandse zaken.

Hieromtrent zou ik de geachte Staatssecretaris de volgende vragen wensen te stellen.

1. Is het toegelaten om bij de erkenning van een POB de bibliotheekdienst te amputeren van een deel van haar bezit, dat in dit geval ook nog zowel financieel als wetenschappelijk van zeer hoge waarde is ?
2. Is het toegelaten dat een gemeentebestuur naast een POB ook nog eens een „tweede” bibliotheek in stand houdt met personeel dat niet ten laste valt van het Ministerie van Cultuur en die niet onder het toezicht staat van het bestaande bestuursorgaan van de POB ?
3. Mag een gemeentebestuur uit een dergelijke „tweede” bibliotheek boeken verkopen, ruilen of niet ter beschikking houden van het publiek ?
4. Geldt voor deze „tweede” bibliotheek ook art. 8 van het cultuurpactdecreet ?
5. Worden door het ministerie van Cultuur voor de werking van deze „tweede” bibliotheek weddetoelagen, uitrustingsstoelagen of enige andere toelagen verleend ?

Vraag nr. 169
van 23 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

Itterbeek-Dilbeek — Bescherming van minder waardevolle gebouwen

Heel wat inwoners van Itterbeek-Dilbeek zijn de mening toegedaan dat de dorpskern van Itterbeek geen echt merkwaardig karakter biedt en in wezen onvoldoende waardevolle eigendommen omvat om een bescherming in blok te rechtvaardigen.

Hierdoor wordt een verdere ontvolking van de dorpskern onvermijdelijk terwijl juist een toename van de bevolking en een vestiging van nieuwe handelszaken noodzakelijk zijn om het centrum in leven te houden.

Heeft het zin minder waardevolle gebouwen te beschermen wanneer blijkt dat de restauratie en de bescherming van merkwaardige monumenten reeds zo gebrekkig verlopen ?

Vraag nr. 170
van 23 februari 1981
van de heer C. De CLERCQ

Gemeenten — Oprichting van Raden van Advies

Mede met het oog op het uitbrengen van adviezen, het beheren van infrastructuren, het bekomen van toelagen, enz., dienen door de gemeente bepaalde Raden opgericht.

Mag ik een overzicht krijgen van de Raden die verplicht zijn, met vermelding op basis van welk decreet deze dienen opgericht.

Vraag nr. 171
van 23 februari 1981
van de heer J. CAUDRON

Raad voor Taaladvies — Ongunstig advies inzake brochure „Handleiding voor de gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding”

Ik verneem, dat de Raad voor Taaladvies een ‘ongunstig advies heeft uitgebracht over het taalgebruik in de brochure „Handleiding voor de gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding”.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris welk gevolg aan dit advies wordt gegeven.

Vraag nr. 172
van 24 februari 1981
van de heer W. JORISSEN

Voormalig muziekconservatorium te Mechelen — Bescherming

Het antwoord van de geachte Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting op mijn parlementaire vraag nr. 116 dd. 28 januari 1981 betreffende de bescherming van het voormalig muziek-

conservatorium te Mechelen verheugt me in die zin dat het beschermingsvoorstel in voorbereiding is.

Ik meen echter te weten dat het Mechels stadsbestuur aan de stedelijke monumentencommissie een **voortel** heeft gedaan om het af te breken en dat de meerderheid van deze commissie dit gunstig gezind was. Uit ervaring weet ik dan hoe vlug de bulldozer komt om zijn werk te doen. De voorbeelden te Mechelen zijn legio en bekend uit vroegere parlementaire vragen en uiteenzettingen.

Graag zou ik van de geachte Staatssecretaris **verne-**men of ze niet meent in zulk geval de onmiddellijke beschermingsprocedure te moeten inzetten om het mooie gebouw van vernieling te redden ?

Vraag nr. 173
van 24 februari 1981
van de heer W. JORISSEN

Lange Schipstraat nrs. 66 tot en met 84 te Mechelen — Bescherming

Mechelen bezit niet veel merkwaardige stedelijke architectuur-landschappen uit de 19-eeuw.

In de Hanswijkstraat was er een te zien (nummers 15 tot en met 21). Bij parlementaire vraag nr. 120 van 2 februari jl. vroeg ik de bescherming van nr. 15 afzonderlijk en van de nummers 17 tot en met 21 als stadslandschap. Men heeft niet gewacht op het onderzoek dat uw diensten zouden instellen om deze huizen alvast gedeeltelijk af te breken om iedereen voor een voldongen feit te plaatsen.

Als één van de weinige waardevolle 19-eeuwse stadslandschappen te Mechelen valt thans nog te zien een stuk van de Lange Schipstraat en wel dat van de nrs. 66 tot en met 84. Ook dit is gedeeltelijk bedreigd omdat volgens onze inlichtingen de afbraak werd gevraagd van de thans onbewoonde mooie panden 68 tot en met 74.

Alle panden van 66 tot 84 vormen een ononderbroken straatwand, met de vorstlijn telkens evenwijdig aan de straatas. De panden 70 tot 76 vertonen twee bouwlagen, de panden 68 en 78 tot 84 drie. Alle panden bezitten een zadeldak en hebben een onderscheiden aantal traveeën, gemiddeld drie.

Behoudens nr. 78 vertonen de straatgevels van al deze huizen de postclassicistische opvattingen van de tweede helft van de 19-eeuw. Alle straatgevels, nr. 80 uitgezonderd, zijn overigens nog bepleisterd en bevinden zich bovendien in nog betrekkelijk goede staat. Bij pand nr. 66 is daarbij nog oudere architectuurmaterie aanwezig. De straatgevel nr. 78 vertoont in zijn bepleistering stijlelementen die herinneringen oproepen zowel aan de „Wiener Sezession” (jongste eeuwwende) als aan de „art-deco” (derde en vierde decennia van deze eeuw).

Hoewel elk pand qua esthetisch gehalte op zichzelf wellicht niet uitstijgt boven een regionaal 19-eeuws gemiddelde, vormt deze nog zeer homogene rij woningen toch een stedelijk architectuur-landschap dat voor Mechelen uitzonderlijk mag worden genoemd.

De geachte Staatssecretaris gelieve me te laten weten of ze niet meent dat dit straatgedeelte in zijn geheel als stadslandschap dient te worden beschermd eer de krachten van de vernieling ook hier toeslaan ?

Vraag nr. 174
van 24 februari 1981
van de heer A. DIEGENANT

BRT — Bedragen voor auteurs en uitvoerdersrechten

Mag ik de geachte Staatssecretaris verzoeken me te willen medelen welke de globale bedragen zijn die door de BRT zijn betaald aan:

- Auteursrechten,
- Uitvoerdersrechten,

en dit telkens voor de jaren 1978, 1979, 1980.

Vraag nr. 175
van 27 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

Vrije radiozenders — Discriminatie

Dringt zich op het gebied van de „vrije radio's” geen snelle oplossing op daar nu de BRT zich voorneemt de vrije zenders uit te schakelen door bepaalde golflengten op de FM-band te bezetten? Hoelang zal deze „golf”-oorlog nog duren? Wordt het voorstel van collega Kijpers best niet onmiddellijk behandeld?

Kan daarmee immers niet definitief komaf gemaakt worden met de heersende discriminatie tussen de vrije zenders in Vlaanderen, Wallonië in het Brussels Gewest.

Wat zit de geachte Staatssecretaris op het gebied van legalisatie van de vrije zenders als haalbaar, respectievelijk ontoelaatbaar?

Vraag nr. 176
van 27 februari 1981
van de heer E. DESUTTER

Toeristische infrastructuur in West-Vlaanderen — Overheidsinitiatieven

In antwoord op een vraag van senator Gerits heeft de geachte Staatssecretaris, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 9 december 1980, een overzicht gegeven van de inspanningen die tijdens de jaren 1978, 1979 en 1980 gedaan werden voor de toeristische uitbouw van de provincie Limburg, meer bepaald op het stuk van:

- de premies ter bevordering van de modernisering of de bouw van hotelinrichtingen;
- de subsidies voor de bevordering van het sociaal toerisme aan erkende verenigingen;
- de tussenkomsten voor toeristische uitrusting aan openbare besturen of erkende verenigingen;

- de directe investeringen door het Commissariaat voor Toerisme.

Het zou mij aangenaam zijn mocht de geachte Staatssecretaris een gelijkaardig overzicht kunnen geven voor de provincie West-Vlaanderen.

Vraag nr. 117
van 27 februari 1981
van de heer W. SEEUWS

BLOSO-recyclagecursussen te Torremolinos in Spanje — Kosten en budgettaire weerslag

De voorzitters en de secretarissen-generaal van de landelijk georganiseerde sportverenigingen hebben van de Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting, via de Dienst van de Administrateur-generaal, een uitnodiging ontvangen om een reeks recyclagecursussen te volgen in Torremolinos Spanje.

De onkosten hieraan verbonden zouden voor de gesubsidieerde sportfederaties aanvaardbaar zijn bij de werkingskosten van de vereniging. m.a.w. terugbetaalbaar zijn.

In het schrijven wordt ook nog vermeld dat vergezellende familieleden en kinderen kunnen genieten van een aangepast programma.

In deze tijd van bezuinigingen en besnoeiing van de begrotingen zou ik graag van de geachte Staatssecretaris vernemen:

1. waarom dergelijk initiatief in het buitenland moet plaatsgrijpen;
2. wat dit aan de Gemeenschap gaat kosten:
 - a. wat betreft de materiële organisatiekosten ter plaatse;
 - b. wat de honoraria en verplaatsingskosten van lesgevers en organisatoren aangaat;
3. wat de vermoedelijke budgettaire weerslag kan zijn van de subsidieerbare kosten van de deelnemende sportfederaties.

Vraag nr. 178
van 27 februari 1981
van de heer J. GABRIELS

Plus-3-pas — Uitreikingsvoorwaarden

Verschillende bonden van gepensioneerden vragen me of er mogelijkheid bestaat om de Plus-3-pas ook uit te reiken aan alle personen vanaf 55 jaar, aangezien vele mensen op dit ogenblik op brugpensioen worden geplaatst en alzo veel vrije tijd krijgen.

Door deze mensen een Plus-3-pas te bezorgen kunnen ze deelnemen aan verschillende manifestaties en dit aan verminderde prijzen.

Kan de geachte Staatssecretaris me medelen:

1. of een Plus-3-pas kan uitgereikt worden aan alle personen vanaf de leeftijd van 55 jaar;

2. welke financiële lasten de uitgifte van deze passen meebrengt voor de Vlaamse deelregering ?

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

**Vraag nr. 66
van 27 februari 1981
van de heer R. VANDEZANDE**

Brusselse culturele instellingen — Subsidiëring en taalgebruik

Met genoegen stel ik vast dat, in haar antwoord van 16 december op mijn vraag nr.2 d.d. 21 oktober 1980, de geachte Staatssecretaris akkoord gaat met de stelling dat culturele Brusselse instellingen die of erkend of betoelaagd worden door de Nederlandstalige Gemeenschap ook een Nederlandstalige (taalcode) bank- of girorekening moeten bezitten, en/of in het Nederlands in de telefoongidsen moeten vermeld staan.

Mag ik de geachte Staatssecretaris dan ook vragen me mee te delen of ze ermee akkoord gaat de

erkenning en de eventuele betoelaging van volgende musea, gelegen in de Brusselse agglomeratie, in te trekken, omdat zij het vertikken zich in de Gouden Gids voor Brussel, onder een Nederlandstalige benaming en adres aan te dienen ?

Goudengids Brussel, deel A rubriek 2050 blz. 706

Musées : du Cinéma, Constantin Meunier, de la Dynastie, Erasme, de Vieux Beguinage, Horta, Jardin Botanique, Maison du Roi, Musée Bruxellois de la Gueuze, Musée Instrumental, Postal, Royal de l'armée et d'histoire Militaire, Royaux d'art et d'Histoire (drie adressen), Royaux des Beaux arts.

Het is des te ergerlijk dat de meeste van bovengenoemde musea wel hun adres in de adressenlijst van de telefoongids vermelden en ervoor betalen, maar niet de moeite doen om een gratis inlassing in de Gouden Gids aan te vragen.

Mag ik de geachte Staatssecretaris vragen ook in het Bulletin van Vragen en Antwoorden mee te delen welke maatregelen ze denkt te nemen om aan deze klaarblijkelijke onwil onmiddellijk een einde te stellen ?

ERRATA

Bulletin van vragen en antwoorden nr. 4 van 3 februari 1981

- blz. 54, Inhoudsopgave — III. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5): de rubriek „ Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans), blz. 83” weglaten;
- blz. 83, rechterkolom : de rubriek „ Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)” en de tekst van „ Vraag nr. 27 van 12 december 1980 van de heer A. Coppieters” weglaten. ‘